

АЛДЫМЕН ЖЕРГІЛІКТІ
ХАЛЫҚ ЖҰМЫСПЕН
ҚАМТЫЛСЫН

2-бет

ОЛЖЕКЕҢ ҚАНДАЙ
ҚАЗАҚТАРДЫҢ
«АЛМА-АТАСЫН»
АЙТУДА?!

7-бет

ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ
БАРЛЫҚ МЕКТЕПТЕРДІ
ҚАЗАҚ ТІЛІНЕ
КӨШІРУ КЕРЕК

7-бет

ҚАЗАҚҰНИ

РЕСПУБЛИКАЛЫҚ ҚОҒАМДЫҚ - САЯСИ АПТАЛЫҚ

www.qazaquni.kz

qazaquni2000@gmail.com

2000 жылғы 11 тамыздан шыға бастады

№36-37 (958-959) 27.09.2021 жыл

БАНК ЖҮЙЕСІНЕ ТҮБЕГЕЙЛІ РЕФОРМА ҚАЖЕТ

ЕҢ ЖАҚЫН
ДОСЫҢ
АУЫР ЕҢБЕК

Қазақ әдебиеті тарихында есімі Мұхтар Әуезов, Сәбит Мұқанов, Ғабит Мүсірепов атымен қатар аталатын көрнекті жазушы Ғабдол Слановтың туғанына 110 жыл толды. Кезінде осынау болашақ жазушының тұңғыш фельетонына Илияс Жансүгіров тамсанған екен. Ал оның тырнақалды очерктеріне Бейімбет Майлин қолдау көрсетеді.

8-9
бет

3
бет

Күні кеше ғана Алматы қаласында болған атыстан бес адамның өмірі қиылып, қала тұрғындарын дүр сілкіндірді. Бес отбасы қара жамылып, қайғыға батты. Әрине, бес адамды атып өлтірген қаскөй заң бойынша міндетті түрде қатаң жазасын алуы керек. Бұл оқиғаның салдары, ал оның себебін саралап, түбіне үңілсек, «Даудың басы - Дайрабайдың көк сиыры» демекші бәрі де банктен алған несиеден басталғаны белгілі болып отыр. Банктің тойымсыздығы осы қайғылы оқиға болады. Осы қайғылы оқиға байланысты «Ақ жол» фракциясы ҚР Премьер-Министрінің бірінші орынбасары Ә. Смаилов пен ҚР Қаржы нарығын реттеу және дамыту агенттігінің төрағасы М. Әбілқасымоваға депутаттық сауал жолдады. Онда банктер қарызын төлей алмаған адамның мүлкін тәркілеген кезде бағалау құнын кемітпеуі тиіс екендігі туралы нақты айтылды.

ЦИФРЛАНДЫРУДЫ СБЕРБАНК ЖҮЙЕСІНЕ БЕРУ - ЕГЕМЕНДІКТЕН АЙЫРЫЛУ ЕМЕС ПЕ?

Сыртқы саясат алаңымызда терең тектоникалық өзгерістер өтіп жатыр. ЕАЭС тек бір экономикалық бірлік түсінігінен асып, жаңа одақ құру, тіпті бір мемлекетке бірігу жолына қарай жайлап жылжып бара жатқанға ұқсайды. Егемендік хақтарымызды қолдан беріп, тәуелсіздігімізді тарылту жолына түскен сынайымыз бар.

4
бет

Асқар ЫДЫРЫСОВ,
Сәтбаев қаласының әкімі:

АНА ТІЛДІ
ҮЙРЕНЕ АЛМАУ
МҮМКІН ЕМЕС

6-7
бет

РК. В СТРАНЕ ИДЕТ ЦИВИЛИЗАЦИОННЫЙ РАЗЛОМ

В условиях небывалых потрясений, всеобщей гибридной войны, включая информационную, идеологическую, религиозную, к которой добавился еще «афганский синдром», в условиях всевозможных кризисных явлений мы должны придерживаться светского и научного подхода к религии, всемерно поддерживая свою традиционную религию и культуру.

10
бет

Күні кеше ғана Алматы қаласында болған атыстан бес адамның өмірі қиылып, қала тұрғындарын дүр сілкіндірді. Бес отбасы қара жамылып, қайғыға батты. Әрине, бес адамды атып өлтірген қаскөй заң бойынша міндетті түрде қатаң жазасын алуы керек. Бұл оқиғаның салдары, ал оның себебін саралап, түбіне үңілесек, «Даудың басы – Дайрабайдың көк сиыры» демекші бәрі де банктен алған несиеден басталғаны белгілі болып отыр. Банктің тойымсыздығы осы қайғылы оқиғаға жеткізгенін байқауға болады. Осы қайғылы оқиға байланысты «Ақ жол» фракциясы ҚР Премьер-Министрінің бірінші орынбасары Ә. Смаилов пен ҚР Қаржы нарығын реттеу және даму агенттігінің төрағасы М. Әбілқасымоваға депутаттық сауал жолдады. Онда банктер қарызын төлей алмаған адамның мүлкін тәркілеген кезде бағалау құнын кемітпеуі тиіс екендігі туралы нақты айтылды.

200 мыңға жуығы қарызын төлей алмай жүр.

Біздің банктер жеке адамдардың қолында екені белгілі. Жай адамдардың емес, қалтасы қалың тым жоғарыда отырғандардың. Ал банк туралы деректерді ашып қарасаңыз олардың ешқайсысының аты аталмайды. Атқарушы директорлар мен банк кеңесінің төрағасы мен мүшелері ғана көрсетіледі. Мынау банктің шынайы иесі деп дәлелдеп бере алмайсыз, бәрі құпияланған. Тек қана бірінің жолын бірі кескенде,

банктің бақылауында. Бұл дұрыс шешім! Егер бақылау болмаса біздің банктер несиелер мөлшерлемелерін аспаннан бір-ақ шығарары сөзсіз. Сондықтан Үкімет тарапынан тұрақты тежеу міндетті түрде керек. Бұл жерде біздің банктерге билік жиі айтатын «нарық заңының» құны бір тиын.

Ұлттық банк жақында базалық мөлшерлемені тағы көтерді. Шілденің аяғында ғана ол 0,25 пайыз өскен. Ақша-кредит саясаты жөніндегі комитет тағы 0,25 пайызға көтеріп,

міндетті. Мәселен, сіз банктен 16 пайызбен несиеленсеңіз, «Дамудың» желісіне жүгінсеңіз, қор банктер алған несиелер үстемелі жаратысын, яғни 8 пайызын төлеп береді, қалған 8 пайызын сіз банкке төлейсіз. Бұл жерде де банк екі жеп биге шығып тұр. «Дамудан» да ақша алады, сізден де қаржы өндіреді. Сонда үкімет банкті өздері ортаға делдалдыққа енгізіп отырған жоқ па? Сондай болмай отыр ма? Білгенде қандай банк иелерінің мықты екенін осыдан да көруге болады. Кәсіпкерлікке 100 миллионға дейін несиеленетінін ескерсек, бұл жерде банк жай ғана отырып алып қомақты пайда түсіреді.

Тағы бір табыс көзі – ипотеканы. Айталық, үйдің бағасы орташа алғанда 20 млн. теңге дейік. Егер сізге ипотеканы 20 жылға 20,5 пайызбен берсе, ай сайын 347 мың теңге төлеуіңіз керек. Ал 20 жылда сіз банкке 80 млн. теңгеге жуық ақша беріп, үйдің ақысына төрт есе көп ақша төлейсіз. Банктер «17 пайызбен кредит береміз» деп айқайлап жатады. Ал оның астына кішкентай әріптермен жылдық тиімділік есептеледі», деп ескерту жазады. Мұны көбісі түсінбейді. Сөйтіп шын мәнінде кредиттердің көлемі 17 емес, 20 пайыздан асып кетеді. Банктердің беретін келісімшартын қарасаңыз, «кредитті рәсімдеу ақысы» деп тұрады. Бұл да алдап ақша өндірудің амалы. Банктің құпиялары өндірісі. Осыдан кейін «Мұндай банктердің қажеті қанша?» деген сұрақ туындауы орынды.

Осы нарық атты экономикаға бас сұғарда стратегиялық маңызы бар салалар мен нысандарды жекешелендіру ұсынысы айтылғаны белгілі. Оған жер, су, жердің қазба байлықтары, банк жүйесі, әуежайлар тағы басқа маңызды нысандар кіреді. Бірақ оны құлағына ілген билік болмады. «Өзімізде ақша жоқ, шетелдік инвестицияны тарту керек» деген желеумен қазба байлықтарымызды солардың басқаруына беріп жіберді. Өндірісті дамытамыз, жұмыс орындарын ашамыз деп ант-су ішкен үкімет бұрынғы қуатты зауыт-фабрикаларды сауда орындарына айналдырып жіберді. Мысалы Алматыда ондаған ірі зауыттардың қазір бірі жоқ. Бұрынғы мемлекеттік бір банктердің орнына келген ондаған банктердің пайдасын солардың көп халыққа. Сондықтан кейбір мамандар мемлекет қарамағындағы бір ғана банкті қалдыру қажеттігін айтады. Үкімет банк жүйесін өз қолына алса ондағылардың ниеті түзу, қолы таза болуы шарт. Өкінішке орай о жағы да сенімсіз. Біздегі тәжірибе көрсетіп отырғандай, бюджет ақшасын талан-таражға салып, жыл бойы ұсталып жатқан шенеуініктерге деген сенімін халық баяғыда жоғалтқан. Өз қарамағындағы, өздеріне тікелей бағынышты әкімдер, министрлер, банкирлер сияқты түрлі лауазымдыларға ие бола алмай отырған үкіметтен де үмітін үзген. Неге билік соншалықты бейшара болып қалды? Өйткені жең ұшынан жалғасқан жемқорлық жоғарыға дейін жеткен. Бұлай демесе амал жоқ, қарамағында сот, прокуратура, полиция сияқты толып жатқан тағы да басына қысып тұрған бәрімізді қорғамайтын құрылымдарды ие бола алмай отырған үкіметтен де үмітін үзген. Неге билік соншалықты бейшара болып қалды? Өйткені жең ұшынан жалғасқан жемқорлық жоғарыға дейін жеткен. Бұлай демесе амал жоқ, қарамағында сот, прокуратура, полиция сияқты толып жатқан тағы да басына қысып тұрған бәрімізді қорғамайтын құрылымдарды ие бола алмай отырған үкіметтен де үмітін үзген.

2-3-бетті дайындаған
Зейнолла ҚАБИОЛЛАҰЛЫ

БАНК ЖҮЙЕСІНЕ ТҮБЕГЕЙЛІ РЕФОРМА ҚАЖЕТ

Еліміз егемендік алып, бәрімізді байлық-бақуатты етеді, нарық халықты қарық қылады деген капитализмнің қамытын кигенімізге де міне отыз жыл болып қалыпты. Отыз жылда халықты қарық қылған капитализмді көрмесек те, бір жүйеден екіншісіне ауысатын өтпелі кезеңді, ояларыны епті пайдаланған, елдің байлығын жекешелендіріп алған ат төбеліндей пысықайларды еспесіз пайдаға батырғаны анық. Кеше ғана қалтасындағы тиынын санап, көпшілік қатарлы қарапайым ғана тірлік кешіп жүргендер билік пен оның басында отырған тамыр-таныстары, жуыстары арқасында санаулы ғана жылдарда долларлық миллионерлер мен миллиардерлер атанып шыға келді. Халықтың арқасында тапқан қаржысын өз мемлекетін дамытуға емес, шетелдік банктерге тығып, өзге елдің өркендеуіне үлес қосып жатыр. Халықтың ортасынан шыққан сол байларымыздың иелігінде де банктер жоқ емес.

Елемдегі тәжірибеде экономика салаларын қаржыландыру банк жүйесіне берілген. Демек қаржы саласы шешуші рөл атқарады деген сөз. Қазақстан Республикасының Ұлттық банкінен басқа, біздің елде жұмыс істейтін барлық банктер - екінші деңгейдегі қаржылық ұйымдар. 1995 жылдың 31 тамызындағы №2443 «Қазақстан Республикасындағы банктер және банк әрекеттері туралы» Заңы сол екінші деңгейлі банктердің негізгі ережесі болып есептеледі. Осы заңға сәйкес, Қазақстандағы екінші деңгейлік банк жеке меншіктен тәуелсіз коммерциялық әрекетті жүзеге асырушы заңды тұлға ретінде танылады, оның қызметінің негізгі мақсаты - пайда табу болмақ. Бұл қаржылық ұйымдар Қазақстанның аумағында, сол сияқты оның шекарасынан тыс жерлерде өздерінің еншілес банктерін, филиалдары мен өкілдіктерін ашуға құқылы. Бұл банк туралы ресми анықтама.

Соңғы деректер бойыншы жаңбырдан кейінгі саңырауқұлақтай қаптап кеткен банктердің қазіргі ұзын саны 24 екен. Бұл бір кездерде банкротқа ұшырап, амалсыз жабылғандары мен бірігіп іріленгендерді есептегенде. Экономиканы дамыту үшін оның саны аз және тұрғындарының сақтық алу мүмкіндігі шектеулі елге осыншама банктің қажеті қанша? Көпшіліктің көкейіндегі бұл сұраққа биліктердің айтар уәжі дайын, банктер көп болса өзара бәсеке орнайды, олардың қызметінің сапасы артады дейді. Бұл туралы әлдебір алғашқы жылдары жұрт иланғанмен, дәп қазір ешкім сенбейді. Банк арасындағы бәсекеден олардың қызметі артып, несиенің пайыздық

мөлшерлемелерінің төмен түскені шамалы. Президент пен Үкімет араласып, тәубесіне келтіріп, тізгіндерін тартқанда ғана тәбеттерін сәл тиғанмен, арандары ашылып кеткен. Халықтың мүмкіндігімен, нақты жағдайымен олар ешқашан санасқан емес. Несие қарыздарын өтей алмағандарды коллекторларды жіберіп, тура мағынасында жандарын шығарады. Соның салдарынан қаншама адам кепілдікке қойған басындағы жалғыз баспанасынан айырылып, қаншама адам өздеріне қол жұмсап өмірмен қоштасты. Алматыдағы оқиға да соны көрсетеді. Бұдан біз адамдардың тағдыры банкке маса шаққан құрлы әсер етпейтінін, оларға тек қана пайда табу керектігін байқаймыз.

Осы өткен жылдарда банк тарапынан заң бұзушылықтар аз болған жоқ. Жақында ғана Бас прокуратура банктер несиелен алған клиенттердің ақшасын негізсіз, рұқсат етілген мөлшерден жоғары шешіп алып отырғанын жариялады. Заң бойынша, адамның жалақысы немесе зейнетақысынан 50 пайыздан артық өндіріп алуға болмайды. Бас прокуратура мұндай әрекеттерді Kaspi Bank, «Еуразиялық банк», «Халық банк» пен «Хоум Кредит энд Финанс Банкі» анықтаған. Осындай жайттар Ақтөбе, Қарағанды, Жамбыл, Қостанай және Солтүстік Қазақстан облыстарында орын алған. Осы заңсыздықтың кесірінен қарыз алушылар жалғыз табыс көзінен айырылып, күнкөрісі қиындаған. Сондықтан Қаржы нарығын реттеу және даму агенттігінің талабы бойынша, енді банктер мен сот орындаушылары артық төленген қаражатты бес жұмыс күні ішінде қайтаруға тиісті.

Барлық банк атаулы адамдардың ақшасының арқасында мол пайда тауып отырғаны белгілі. Біріншіден, салымшылардың қаржысын үстінен пайыз қосып қарызға беріп ақша жасайды. Тұрасын айтсақ, біздегі қаптап кеткен қатарғағы делдалдардың бірі. Екіншіден, жоғары пайызды несиесін өтей алмағандарға айыппұл салып, кепілдікке қойған баспана немесе өзге де құнды мүліктерін арзан бағалап, тартып алады. Оны аукционға қойып сату арқылы да пайда көреді. Міне біздің банктің халыққа көрсетіп отырған «қызметі» осындай. Біреулер айтуы мүмкін, олай болса несиелен алмай банктен аулақ жүр деп. Бұл қалтасы қалыңдардың әңгімесі. Жұрт жетіскеннен несиелен алып жатқан жоқ. Тұрақты жұмысы жоқ, бар болса да жалақысы мардымсыз адамдардың басқа бар жері жоқ. Амалсыз қарызға кіруіне тура келеді. Бізде 5 миллионға жуық адамның несиесі болса, оны 1 млн.

өзара айкасқанда ғана құпиялары ашылады. (М. Әблязов «БТА», Ә. Жаксыбеков «Цеснабанк»). Қазір екеуі де мықты банктер «жеп» койды. Банктердің қандай жолмен қаншалықты пайда тауып жатқанын да анық ешкім айта алмайды. Білетініміз «тиімді несиелен» алуға шақырған жарнамалар ғана.

Жекеменшік болғанмен халыққа лайықты қызмет көрсетіп, ел экономикасының дамуына нақты үлес қосып жатса әңгіме басқа. Естеріңізде болса, елдегі өндірісті өркендетуге арналған қаржыны дұрыс ұйымдастыра алмай екінші деңгейдегі банктер Президенттен бірнеше рет ескерту алғаны соған дәлел. Одан қалды қаржыны несиелен қалай болса солай таратып, оны қайтара алмай тақырға отырғандары да ұмытыла қойған жоқ. Амал жоқ, бұдан кейін бұл банктерге мемлекет тарапынан бірнеше рет триллиондап қомақты қаржы құйып, «сауықтыру» үшін көмек көрсетуге тура келген-ді. Ол ақшалар қайтарылды ма, қайтарылмады ол жағы да белгісіз. Әйтеуір мемлекет берген кепілдіктің арқасында миллиондаған салымшылар зардап шеккен жоқ. Зардап шеккен жоқ дегенімізбен банктерге құйылған мемлекеттік қаржы халықтыкі емес пе? Олай болса бұл жерде де Үкімет сұғуға жағдай жасап отыр деп айта аламыз. Шындап келгенде мемлекет жекеменшік банктерге көмектесуге міндетті емес, коммерциялық ұйым ретінде олар өз күндерін өздері көруге тиісті. Ондай банктердің бірнешеуі жабылғанмен мемлекеттің көмегімен көбісі сақталып аман қалды. Соған қарағанда сақталып қалғандардың шынайы иелері мықты болуы керек.

Ортадағы екінші деңгейлі банктердің қызметі түгелдей Ұлттық

сөйтіп енді 9 жарымға дейін өсірді. Бас банк сол арқылы инфляцияны түсіреміз дегенімен, білікті сарапшылар бұған күмәндана қарайды. Ұлттық банктің мәлімдеуінше, азық-түлік пен шикізатқа деген сұраныс әлемде артып келеді, біздің елде де тап солай. Тұтынушылық сұраныстың артуымен бірге, электр қуаты, газ мен жанармай бағасы да өсіп барады. Осыған орай елдегі инфляцияның орташа көрсеткіші 8,7 пайыз деңгейіне барды. Оның ішінде азық-түлік бағасының шарықтауы тамыз айының өзінде 11,4 пайызға дейін жеткен-ді. Ал базалық мөлшерлемені өсіру инфляция қарқынын бәсеңдетіп, келер жылы 4-6 пайыз аралығына түсіреді делінген. Ұлттық банктің таратқан ресми мәлімдемесінде. Бұл баяғы Ұлттық банкті басқарған Марченконың «көріпкелдігін» еске түсіреді. Сынықтан басқаның бәрі жұғады демекші, өзі кетсе де «көріпкелдігін» әріптестерінің сүйегіне сіңіріп кеткен сияқты. Сарапшылар болса базалық мөлшерлемені көтеру өрірібір экономикаға кері әсерін тигізеді дейді. Өйткені банктер несиелен беру пайызын көтереді. Соңғы уақыттары жеке және заңды тұлғалардың несиелен алуы онсыз да азайып кеткен. Енді бұл сан одан сайын кеми түседі. Бір қарағанда банктердің өздері де зардап шегуі керек. Жоқ, банк үшын қам жеменің, олар ешқашан ұтылмайды. Олардың ақша жасайтын жолдары жетерлік.

Елімізде кәсіпкерлікті, сол арқылы экономиканы дамытуға бағытталған «Даму» кәсіпкерлікті қолдау қоры, «Бәйтерек» холдингі деген сияқты мемлекеттік корпорациялар бар. Мемлекет оларға осы мақсатта миллиардтаған ақша құяды. Олар өз кезегінде кәсіпкерлерге бөлінетін кредитті субсидиялауға

ЦИФРЛАНДЫРУДЫ СБЕРБАНК ЖҮЙЕСІНЕ БЕРУ – ЕГЕМЕНДІКТЕН АЙЫРЫЛУ ЕМЕС ПЕ?

Сыртқы саясат алаңымызда терең тектоникалық өзгерістер өтіп жатыр. ЕАЭС тек бір экономикалық бірлік түсінігінен асып, жаңа одақ құру, тіпті бір мемлекетке бірігу жолына қарай жайлап жылжып бара жатқанға ұқсайды. Егемендік жақтарымызды қолдан беріп, тәуелсіздігімізді тарылту жолына түскен сыңайымыз бар.

Бүтін Қазақстанның мемлекет басқару жүйесінің цифрлық алаңын, көрші елдің бір банктық жүйесіне беру, уран шикізаты мен өндірісін де соларға тапсыру, ақыры бір атом электростанциясын салуға қайта бет бұру «шектеулі» тәуелсіздік орнауына, ішкі және сыртқы саясаттағы маңызды мемлекет функцияларын басқа бір мемлекетке тапсыру бастамасы ма деген ой келеді.

Үкіметіміз күшті «көршінің» айдауына көніп, жүргізіп отырған әлсіз «инертті» сыртқы саясаты, жеткілікті дәрежеде «легитимді» еместігімен байланысты ма осы? Казіргі үкіметімізді біз, толыққанды

азаматтық қоғам, демократиялық көппартиялық жүйе қалыптасқан саяси жүйенің өнімі дей аламыз ба? Мүмкін, сол халықтан терең қолдауға ие бола алмағандықтан шығар, осындай солқылдақ саясат жүргізулері. Немесе, сол қолдауды тіпті қажет санамауларында ма екен? Тәуелсіз сыртқы саясат жүргізу үшін, «технократиялық» басшылыққа ерекше күш беретін, егеменді биліктің қайнар көзі саналатын халықтың, өз тәуелсіздігін қорғауға бағытталған табанды көзқарасы қажет. Ата заңымыз-Конституцияда осылай көрсетілген. Яғни, егеменділікке байланысты

мәселер тек халықтың қолдауымен қарастырылып, шешілуі тиіс!

Осы кезеңге дейін, біздің бірнеше тіл менгерген, тәжірибелі «технократ» билігіміз егемендікті қорғау мақсатын тек егемендікті «статусты» қорғаумен байланыстырды. Бұл «статус» түсінігіне шекара, экономикалық мүдде, Президенттік биліктің құдіреті, мемлекеттер арасы шарттар сияқты т.б «ресми» ұғымдар кіруші еді. Бірақ бұл ұғымдардың «ядросын» құрайтын негізгі түсінік қазір ғана өз маңыздылығына иеленуде. Бұл – Қазақ Елі, Мемлекеттік Тіл және жалпы қазақтардың мүддесі. Бұл фактордың пайда болуы – объективтік жағдай, демография және ұлттық сананың күшейуіне негізделген унитарлық мемлекетке тән даму көрінісі. Сонда да билік басындағылар бұл өзгерістерге

әліде реалистік көзбен қарап, бұдан керекті дәріс алмауда.

Егеменділігімізге, Ел болашағына өлім не өмір дейтіндей, аса маңызды мәселелерді ешқандай талқыға салмай, қоғаммен санаспай-ақ өткізіп жіберулері қауіпті тәжірибие. Бұрын айтылмаған, мемлекеттік маңызы бар шешімдер қабылдануда, арты жақсылыққа апара ма? Бірнеше адам кенескен шұғыл шешім, миллиондаған халқымыздың келешегінің тамырын балталамас па екен? Кешегі қабылданған шешімдер бізді

егеменділіктен айыра бастайтын жолдың бастамасы емес па? Бүкіл басқару жүйесінің цифрландыру алаңын басқа бір елдің Сбербанк жүйесіне бере салу Тәуелсіз мемлекеттің шешіміне жатады ма? Ресейдің Президенті осы шешімге үлкен ризашылығын білдірді біздің басшыларымызға. Сол кездегі жүзі, қақпақсыз қалған қазаннан, қаймаққа тойған мысықтай еді...

Бейбіт ҚҰЛМАҒАМБЕТ,
Қарағанды қалалық
мәслихатының депутаты

«АҚ ЖОЛ» ТАУАРҒА ІЛЕСПЕ ЖҮКҚҰЖАТ МӘСЕЛЕСІН ШЕШУДІ ҰСЫНДЫ

«Ақ жол» Мемлекеттік кірістер комитетіне тауарға ілеспе жүкқұжат параметрлерін қайталайтын есептілікті синхронды түрде жою туралы мәселені шешуді ұсынды. Бұл туралы Мәжіліс депутаты Е. Өмірғали ҚР Қаржы министрі Е.Жамаубаевқа жолдаған депутаттық сауалында айтты.

«Ақ жол» демократиялық партиясына кәсіпкерлік субъектілерден тауарға ілеспе жүкқұжатты (бұдан әрі – ТІЖ) рәсімдеу жөніндегі проблемаларға қатысты көптеген өтініштер келіп түсуде. ТІЖ өзінің тек электрондық нысанына қарамастан, толыққанды бастапқы бухгалтерлік құжат болып танылады және тауарға ілеспе құжаттар пакетінің құрамына кіреді. Бұл са-тушы (импорттаушы) салық және кеден органдарына қағаз жүкқұжаттарын ұсынбай, тауарларды әкелу немесе жөнелту кезінде ТІЖ қолдана алатындығын білдіреді. ТІЖ-ын қазақстандық кәсіпкерлер мен ұйымдар тауарларды ел ішінде сату, жөнелту, өткізу кезінде; Қазақстанға тауарлар импорты кезінде; тауарларды шетелге экспорттау кезінде рәсімдейді.

Алайда, бүгінгі күні біздің қазақстандық кәсіпорындар жеткізуші-импорттаушылардан жөнелту құжаттарын алдын ала электрондық пошта арқылы ала отырып, импортталатын өнімге ТІЖ жазып беруге мәжбүр. Олардың көпшілігі қойылған талаптармен келісіп, жөнелту құжаттарын ұсынады. Алайда мұны жасаудан бас тартып жатқандар да бар.

Осыған байланысты, қазақстандық кәсіпорындар - біздің салық төлеушілерде ТІЖ шығармағаны үшін айыппұл алу тәуекелі туындайды. Отандық өндірушілер ТІЖ енгізу бухгалтерлердің жұмысын едәуір қиындатқанын, бағдарлама бірқатар параметрлер бойынша электрондық шот-фактураны қайталайтынын, соның катар жұмыс процесіне ие екенін көптеген сәйкессіздіктерге ие екенін хабарлауда. Сонымен қатар, кәсіпкерлер бухгалтерлердің қосымша штатына, есептік бағдарламаларды жүргізуге және пысықтауға арналған шығыстарын ұлғайғанын айтуда. Бухгалтерлік есеп жүйесінің өзі жаңа талаптарға әлі бейімделмеген. Дегенмен, жана құралды енгізу, теориялық тұрғыдан бұрынғы есеп беруді қысқартумен бірге жүруі керек. Бірақ бұлай болмай тұр.

Бұл жаңашылдықты «пилоттық жоба» ретінде енгізген кезде Қаржы

министрлігінің Мемлекеттік кірістер комитеті ТІЖ пайдалану салық төлеушілердің құжат айналымына жұмсайтын шығындарын азайтуға мүмкіндік береді деп сендірді. Сонымен қатар, ТІЖ ҚР «Бухгалтерлік есеп және қаржылық есептілік туралы» заңында көзделген қорларды басқа жаққа беруге арналған жүкқұжаттарды ауыстырады деп болжанды. Қорларды басқа жаққа жіберуге арналған жүкқұжат (Қазақстан Республикасы Қаржы министрінің 2012 жылғы 20 желтоқсандағы № 562 бұйрығына 26-қосымшаға сәйкес 3-2 нысаны бойынша) бастапқы есепке алу құжатының нысаны болып табылады, оның негізінде қойма қорларын есептен шығару жүргізіледі. Алайда, бұрынғы нысанды ешкім жойған жоқ, онсыз тауарлар есептен шығарылмайды. Бұдан басқа, ТІЖ екінші жыл пилоттық режимде, яғни эксперимент ретінде қолданылатынына қарамастан, Салық кодексінің 176-бабында 2019 жылдан бастап салық төлеушілердің ТІЖ рәсімдеу міндеті жүктелген, ал ӘҚБтК-ге әрбір үтір үшін 100-ден 600 мың теңгеге дейін ТІЖ жазып беруді бұзғаны үшін айыппұлдар енгізілген.

Қаржы министрлігі тарапынан ахуалды шынайы бағалаудың және жергілікті кәсіпкерлердің, оның ішінде «Ақ жол» фракциясының депутаттары арқылы берілген дабылдардың арқасында Қаржы министрлігінің басшылығы бірқатар мәселелерде ШОБ-қа бет бұрды, атап айтқанда, бөлшек саудада ТІЖ қолданудың міндетті еместігі туралы мәлімдеді. Кәсіпкерлер мен біздің фракцияның атынан осы шешім қабылданғаны үшін министрлік пен Үкіметке алғыс білдіреміз. Сондай-ақ, өндірістік бизнес үшін есеп берудің бұл түрі үлкен проблемалар туғызды.

Жоғарыда баяндалғанның негізінде, бизнеске «Ақ жол» демократиясының фракциясы Мемлекеттік кірістер комитетіне ТІЖ параметрлерін қайталайтын есептілікті ілеспелі түрде алып тастау туралы мәселені қарауды; анықталатын техникалық олқылықтарды жоюды және тауарды есептен шығару және т. б. бірқатар функцияларды шұғыл тәртіппен автоматтандыруды ұсынады.

Құрметпен, «Ақ жол»
фракциясының депутаттары

«АҚ ЖОЛ»:

БАНКТЕР ҚАРЫЗЫН ТӨЛЕЙ АЛМАҒАН АДАМНЫҢ МҮЛКІН ТӘРКІЛЕГЕН КЕЗДЕ БАҒАЛАУ ҚҰНЫН КЕМІТПЕУІ ТИІС

ҚР ПРЕМЬЕР-МИНИСТРІНІҢ БІРІНШІ ОРЫНБАСАРЫ А.СМАИЛОВҚА
ҚР ҚАРЖЫ НАРЫҒЫН РЕТТЕУ ЖӘНЕ ДАМУ АГЕНТТІГІНІҢ ТӨРАҒАСЫ М.ӘБІЛҚАСЫМОВАҒА

Екі күн бұрын Алматыда қайғылы жағдай орын алып, банк борышкерін көшіру кезінде бес адам қаза тапты. Біздің фракция келеңсіз оқиға құрбандарының туыстары мен жақындарына қайғырып көңіл айтады. Біз зорлық-зомбылықты кез-келген түріне, әсіресе, адам өлімі орын алған мұндай жағдайларға қарсымыз.

Қылмескердің бұрынғы құқық бұзушылықтары туралы ақпарат бар екенін ескере отырып, құқық қорғау органдарын мұқият тергеу жүргізуге және осы атыстың барлық мән-жайларын анықтауға шақырамыз.

Сонымен бірге, бұл драманың бірқатар жағдайлары тек полиция тарапынан ғана емес, сонымен бірге қаржылық реттеушілер тарапынан да бөлек зерттеуді қажет етеді.

Қайғылы оқиғаның себебі жалғыз тұрғын үй үшін дәріменсіз борышкердің банкпен дау-дамайы болғандығы белгілі. Ашық көздерден алынған ақпарат бойынша, 121 млн. теңге қарыз болған борышкерден банк бағалау құны 184 млн. теңге жер учаскесі бар тұрғын емес үй-жайды алып қойды, банк ол үй-жайды алу кезінде 96 млн. теңгеге қайта бағалаған (яғни екі есеге аз!).

Осы мүлікке қосымша, банк борышкердің тұрғын үйін де алуға шешім қабылдады.

Бірнеше жылдан кейін банк өз көздегеніне қол жеткізді, қарызданушымен қоса оның кәметке толмаған балаларын көшеге қуып, жалғыз баспаналарынан айырды.

Дәл осындай жағдайға кәсіпкерлікпен айналысуға тәуекел еткен немесе жай ғана кредит алған мындаған азаматтар тап болуда.

Көптеген борышкерлер көбінесе өз-өзіне қол жұмсауға дейінгі шараларға барады, бірақ бұл жағдайда борышкер қаруды басқа адамдарға қарсы қолданған.

Бұл жағдай халықтың орасан зор кредиттелуіне, оның ішінде Ұлттық Банктің жоғары банкроттығы туралы заңды әзірлеуді ұсынған бойынша сот шешімдерінің әділетсіздігі және сот орындаушылары мен банк қызметкерлерінің ықтимал сөз байласуына тағы да назар аудартады.

Айта кетейік, 2014 жылдан бастап «Ақ жол» фракциясы ондаған рет «Жеке тұлғалардың банкроттығы туралы» заңды әзірлеуді ұсынған болатын, онда амалсыз қалған азаматтардың өмірлік құқықтарына кепілдік беру, оларды баспаналарынан айырмау, балаларын тамақтандыруға және тәрбиелеуге мүмкіндік беру қажеттігі көрсетілуі керек. Несие алар кезде қаржылай

жағдайларына дұрыс мән бермей, несие жарнамасына бойы алдырғандарына қарамастан, оларды аштық пен кедейлікке итермелеу керек емес.

2015 жылы мемлекеттік органдардың бас тартуына байланысты біз тіпті өз заң жобамызды әзірледік, оны Үкімет бұғаттады. Бірақ уәкілетті органдардың өздері бұл құжатты қабылдауды үнемі кейінге қалдырады.

Кешегі құрбандар - мыңдаған шағын кәсіпкерлер мен қарапайым борышкерлердің жағдайына немқұрайлы қараудың тікелей нәтижесі.

Банктің әрекетін түсінуге болады, өйткені оның міндеті – ақша табу. Алайда, дәріменсіз борышкердің кепіл мүлкін алып қою кезінде бағалау құнынан ауытқу 10-15% -дан асуда тиіс, өйткені кепіл рәсімдеу кезінде мұндай мүлік бастапқы кредит сомасының 30-40%-ға төмендетіледі.

Осыған байланысты Қаржы нарығын реттеу агенттігіне банктердің іс-қимылдарына қорғаныс болып көрінетін борышкерлердің алып қойылатын мүлктің құнын төмендету бойынша санайтын мүмкіндіктерін шектеу қажет деп санаймыз.

Сондай-ақ, сабын көпіршігі секілді кредит сомасын жасанды көбейтуді тоқтату үшін кредиттер бойынша мөлшерлемені төмендету қажет, ол үшін бүгінде кез келген жағдайда инфляцияны тежемейтін, бірақ ЕДБ мөлшерлемелерінің барабар жоғары болуына себеп болатын Ұлттық Банктің базалық мөлшерлемеге қатысты саясатын қайта қарау қажет.

Кешегі жағдайдың ескере отырып, осы проблеманы кешенді түрде шешу керек.

Жоғарыда айтылғандардың негізінде «Ақ жол» ҚДП депутаттық фракциясы келесіні талап етеді:

1. ҚР Қаржы нарығын реттеу және даму агенттігіне қарыз алушылардың заңды құқықтарына қысым жасауына жол бермей, банктердің мүлкі бағалауы төмендету мәселелерін шұғыл пысықтау;

2. Кепілге салынған мүлкті өткізу кезінде банктердің лауазымды адамдарының және сот орындаушыларының сөз байласу мүмкіндіктерін болдырмау;

3. Болашақта осындай қайғылы жағдайды болдырмайтын «Жеке тұлғалардың банкроттығы туралы» заң жобасын жедел әзірлеу.

Құрметпен,
«Ақ жол» ҚДП депутаттық фракциясы

ИНВЕТОРЛАРДЫҢ ЗАҢДЫ МҮДДЕЛЕРІ ҚОРҒАЛСЫН

«Ақ жол» экономикалық айналымға күйреген кәсіпорындардың активтерін қайтаратын инвесторлардың заңды мүдделерін қорғауды қамтамасыз етуді талап етеді. Бұл туралы ҚР Қаржы министрі Е. Жамаубаевтың депутаттық сауалды Мәжіліс депутаты Дания Еспаева жолдады.

«Ақ жол» КДП фракциясының депутаттарына Қарағанды облысының Абай тігін фабрикасының басшылығы жүгінді. Салық органдары зауытты жоғары тәуекел дәрежесіне жатқызуына байланысты оның жұмысы тоқтап қалды. Осы зауытқа қатысты жағдайды ескере отырып, аталмыш әдістеме бойынша кейбір тұжырымдар жасау қажет деп санаймыз.

Салық төлеушілерді санаттау жүйесі ҚР Қаржы министрлігінің ережелеріне сәйкес енгізілді, онда тәуекел дәрежесі ашық деректер бойынша да, құпия ақпарат бойынша да белгілі бір өлшемшарттар бойынша айқындалады. Өтініште көрсетілгендей, Абай тігін фабрикасына 2021 жылғы шілдеде жоғары тәуекел дәрежесі берілді. Осыған байланысты оның қызметіне бірқатар шектеулер қойылды, олардың ішінде мемлекеттік сатып алуларға және жер қойнауын пайдаланушылардың сатып алуларына қатысты мүмкіндігі, шекті қатаң салықтық әкімшілендіру және т. б. бар. Сонымен бірге, Ережелер бұл кәсіпорынның 24 жыл бұрын жабылған, қала құрушы кәсіпорынның орнына нөлден бастап қайта құрылғанын ескермейді. Бұл кәсіпорынды қалпына келтіру үшін инвестор ғимараттар мен жабдықтарды жөндеуге, кадрларды тартуға және тоқтап қалған өндірісті қайта бастауға айтарлықтай шығындар жұмсауда. Фабрика өнімі (арнайы киім) ең алдымен жер қойнауын пайдаланушылар үшін арналған, алайда кәсіпорынды тәуекелдің жоғары дәрежесіне жатқызу нәтижесінде ол осы нарықтағы орнынан айырылып, банкроттыққа ұшырау қаупінде тұр.

Салық органдарының есептеріне сәйкес фабриканы жоғары тәуекел дәрежесіне жатқызудың негіздемесі «Салық есептілігінде бірнеше салық кезеңдері бойынша залалдарды көрсету» - 3

балл, «Салық жүктемесі» - 2 балл, «Бір қызметкерге орташа айлық жалақы» - 1 балл болды. Сонымен қатар, зауытқа кәсіпорынның қол жетімділігі жоқ жабық критерийлер бойынша теріс ұпайлар берілген. Осының салдарынан кәсіпорынға тәуекелдің жоғары санынан қалай шыға алатынын түсіндіруден бас тартылған. Компания мұндай тәсілмен келіспейді, өйткені қолданылатын тәуекелді жатқызу жүйесі бұрын банкротқа ұшыраған өндірістік объектілер мен стартап жобаларды қалпына келтіру, реновациялау жағдайын ескермейді. Кез келген өндіріс жобаны іске қосудың алғашқы 3-5 жылында, шығынсыздық нүктесіне шыққанға дейін барлық қаражат негізгі құралдар мен жабдықтарды сатып алуға (немесе қалпына келтіруге), сондай-ақ персоналды даярлауға кететінін айтады. Тиісінше, рентабельділікке қол жеткізгенге дейін және инвестициялардың қайтарғанға дейін бизнес объективті түрде таза пайда таппайды, бірақ компания тұрақты жұмыс істейді және адамдарды жұмыс орындарымен қамтамасыз етеді. Ал таза пайданың болмауы жалақыны көтеру және КТС төлеу бойынша мүмкіндіктерді

шектейді, бұл тәуекел санатына теріс әсер етеді.

Салық қызметкерлерінің қолданыстағы тәсілімен кәсіпкерлер қайта жандандыруға тырысатын кез-келген стартап-жоба немесе кәсіпкерлер қайта жандандыруға тырысатын кәсіпорын осындай жағдайлар бойынша ерекшеліктерді ескермейтін ережелердің бюрократиялық бейімділігіне байланысты жойылады. Олай болса біздің барлық қалаларымыз бос ғимараттарға толады, олар жаңа банкроттық қаупі бар қайта құру мағынасын жояды. Біздің ойымызша, бұл әрекет Президент Қ.Тоқаевтың Жолдауына тікелей қайшы келеді. Себебі Президент жолдауында қираған кәсіпорындардың бұрын шығарылған активтерін экономикалық айналымға қайтаруды қамтамасыз ету туралы тікелей тапсырма берілді. Егер салық органдарының жоғарыда аталған ережелері болса, жаңа банкроттық әкелетін болса, бұл тапсырманы қалай орындауға болады. Сонымен қатар, тәуекел дәрежесін беру кезінде жабық көздерден алынған ақпаратты қолдану үлкен күмән тудырады. Өйткені Конституцияға сәйкес оның құқықтары мен мүдделеріне қатысты құжаттармен және ақпарат көздерімен танысу мүмкіндігіне ие болуы, ал бұл азаматтардың мүдделеріне нұқсан келтіреді, сонымен қатар сыбайлас жемқорлыққа әкеледі.

Жоғарыда айтылғандардың негізінде «Ақ жол» депутаттық фракциясы төмендегілерді сұрайды:

1) Стартап жобаларды, сондай-ақ бұрын банкротқа ұшыраған кәсіпорындарды жаңғыртуды, реновациялауды немесе қайта бейіндеуді ескере отырып, «Тәуекелдерді басқару жүйесін қолдану ... ережелерін» қайта қарау.

2) Бұрын күйреген кәсіпорындарды активтерін экономикалық айналымға сатып алатын және қайтаратын инвесторлардың заңды мүдделерін қорғауды қамтамасыз ету.

Құрметпен, «Ақ жол» фракциясының депутаты

ОБЛЫС ӘКІМІМЕН ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕР ТАЛҚЫЛАНДЫ

Жамбыл облысының әкімі Бердібек Сапарбаев Байзақ ауданына барып, халыққа көрсеткен көмектері үшін «Ақ жол» демократиялық партиясына алғыс айтып, өңірдің жағдайын баяндап, Мәжіліс депутаттарының бірқатар сұрақтарына жауап берді.

Атап айтқанда, облыс басшысы кәсіпкерлерге көмек көрсетуге әлі күнге дейін Қаржы министрлігі тосқауыл болып жатқанын, кәсіпкерлердің өз нысандарын осындай тәуекелдерден өз бетінше сақтандыру қажет екеніне сілтеме жасап жатқанын хабарлады.

«Қалай болғанда да осы жағдайдың себебі мемлекеттік объектідегі ТЖ және кез келген объективті сот бұл жағдайда мемлекеттің жауапкершілігін мойындауға міндетті деген біздің қарсылықтарымызға Бердібек Машбекұлы түсіне ғана Үкіметке осындай түсінікке қол жеткізгенін және Премьер-Министр тиісті тапсырмалар бергенін айтты» - деп жазды А. Перуашев телеграм каналында. Осылайша, жақын арада кәсіпкерлерге зардап шеккен бизнес нысандарын қалпына келтіруге қажетті көмек көрсетілетін болады. Азат Перуашевтің жазуынша, қалған ғимараттар мен тұрғын үйлерді жөндеу жылу беру маусымына қарай аяқталады, ал қалпына келтірілетін екі мектеп қысқы демалыстан кейін оқушыларды қабылдайды.

Болданы қатар, кездесу аясында блогерлерге қатысты қылмыстық іс туралы облыс әкімі полиция органдарының ақпараты бойынша құжаттар сараптамаға тапсырылатынын, сыни сәтте олардың жарияланымдарында дұрыс

емес ақпараттың болғанын-болмағанын анықтауы тиіс екенін хабарлады. Олардың ешқайсысы күдікті емес, деп сендірді Б.Сапарбаев.

Сондай-ақ, «Ақ жол» КДП жергілікті активімен кездесуде көтерілген құрғақшылық және шөл шаруашылығы үшін жем-шәп пену қамтамасыз ету мәселелері; кәсіпкерлердің мемлекеттік кәсіпорындар арасынан тапсырыс берушілердің жеңіп алған тендерлер бойынша орындалған жұмыстар үшін ақы төлеу мерзімдерін бұзуы туралы шағымдары талқыланды.

Атап өту керек, фракция депутаттарының бір күндік жалғастарының бөлек, «Ақ жол» демократиялық партиясы Жамбыл облысы Өрт сөндіру қызметінің ардагерлер қауымдас­тығына 1 млн. теңгеден астам қаражат аударғанын, қаза тапқан және жараланған құтқарушылардың отбасыларына көмек көрсету үшін қаражат жинаған болатын.

Бердібек Сапарбаев Үкімет қаза тапқандардың отбасыларына 10 млн. теңгеден көмек, облыс әкімдігі тағы 5 млн. теңгеден бөлгенін айтты. Бұдан басқа, ҚР Қаржы министрінің қолдауымен қаза тапқандардың отбасыларының барлық несиелері есептен шығарылып, балаларға арналған тұрғын үй және білім беру мәселелері шешілуде.

АҚЖОЛДЫҚТАР ЖАРЫЛЫСТАН ЗАРДАП ШЕККЕНДЕРГЕ ЖЫЛУ СЫЙЛАДЫ

Арыс апатынан сабақ алмау салдарынан болған Жамбылдағы жарылыстың 17 адамның өмірін қиып кеткені өте ауыр қайғы болды. «Ақ жол» партиясы ең алғашқы болып, зардап шеккендерге көмек көрсетті.

«Ақ жол» партиясы таяп қалған қыстың алдын алып, Жамбылдағы жарылыстан зардап шеккен үш ауылдағы жағдайы төмен отбасыларға екі вагон көмір тартты.

Жамбыл облысы Бөксік ауданына «Ақ жол» партиясы басшылары, Мәжіліс депутаттары Азат Перуашев, Қазыбек Иса, партияның тексеру комиссиясы төрағасы Болат Өтепбаев, «Ақ жол» партиясы Жамбыл облыстық филиалы төрағасы Асан Қошмамбетов және өңірдегі мәслихат депутаттары мен партия белсенділері барып, халықтың жағдайын біліп, арыздарын тыңдады.

«Ақ жол» бізге жылу сыйлады! Көмірлеріңіз өмірлерімізге қуат бере берсін!» - деген ауыл тұрғындары ақжолдықтарға шын ықыласын білдіріп, алғыстарын айтты.

АВТОБУС ТАСЫМАЛЫНА БӨЛІНГЕН ҚАРАЖАТ ҚАЙДА КЕТТІ?

Мәжіліс депутаты С. Ерубаяев ҚР Премьер-Министрінің бірінші орынбасары Ә.Смайыловқа депутаттық сауал жолдап, автопарктер мәселесін көтерді.

2021 жылғы 14 сәуірде «Ақ жол» партиясының парламенттік фракциясы автобус тасымалындағы күрделі жағдайды сауықтыру, соның ішінде жұмыс істеп тұрған автопарктерге тиесілі субсидияларды төлеу бойынша шұғыл шараларды қабылдау қажеттілігі жөнінде Үкіметке депутаттық сауал жолдаған болатын-быз. Сол сауалға берген жауапта, вице-премьер Р.Склярдың айтуынша, 2018-2020 жылдарда бюджеттен автопарктерді субсидиялауға 100 млрд-тан астам теңге қарастырылған болатын және де жаңа автобустар лизингпен сатып алуға 57 млрд. теңге бөлінген. Алайда, еліміздің әр өңірлерден түсіп жатқан өтініштеріне орай, сондай-ақ аталған мәселе бойынша сайлаушылармен кездесу барысында жолаушылар тасымалдау саласында жағдайдың өзгермегендігіне көзіміз жетіп, мәселені қайта көтеруге мәжбүр болып отырмыз.

Тығырыққа тіреліп, банкроттыққа ұшыраудың алдында тұрған тасымалдаушылар бірнеше қалаларда ереуілге де шығып үлгерді,

мұндай ақпарат Ақтобе, Шымкент, Петропавл қалаларынан түсуде. Өйткені, жергілікті атқарушы органдар бекіткен тарифтер салдарынан, субсидиясыз автобус жүргізушілерге жалақысын төлей алмауы, оның үстіне сатып алынған жаңа автобустарға лизинг бойынша Үкімет тарапынан субсидиялардың төленбеуі жығылғанның үстіне жұдырық болып жатыр. Мысалы, Семей қаласындағы екі жыл бойы қызметін сәтті атқарып келген автопарк, қажетті қаражат алмағандықтан, соттың шешімімен банкрот болып жарияланып, кредитке алған техникасы түсініксіз жолмен басқа мердігерге берілді. Ал, Үкіметтің жауабында көрсеткен 100 млрд. субсидия мен 57 млрд. лизингке арналған қаражат қайда сонда?

Ең қызығы, аталған автопаркке екі жыл бойы төленбеген субсидияларды жаңа мердігерге қала басшылары бір сәтте 520 млн.теңге мөлшерінде берілген. Бұл қаражат қайдан шыққаны және бюджетте жаңа мердігерге арнайы сақталып отырған ба деген сұрақтар туындайды. Әрине, біз банкроттыққа ұшыраған автопаркті ақтаған жоқпыз, соттың шешімі бойынша, оның де кінәсі бар шығар. Ал бірақ, бұндай практика кең таралса, басқа да қалаларда қолдасыз қалған

автопарктердің тағдыры алаңдатады. Бұл аса маңызды әлеуметтік мәселені шұғыл түрде шешпесек, көптеген адамдар жұмыс орнынан айрылып, автобустар инфрақұрылымын тежеп, қарапайым тұрғындардың күнделікті жүріс-тұрысына кедергі болып, халықтың наразылығын тудыруы мүмкін.

Осыған байланысты, құрметті Әлихан Асханұлы, «Ақ жол» фракциясы:

- Өткен үш жыл ішінде республикалық және жергілікті бюджеттен бөлінген қаражаттың қаншасы тікелей автобус парктеріне жеткендігі, ал қаншасы әлі күнге дейін әкімдіктің қорында игеруіміз жатқаны туралы ақпарат беруіңізді сұраймыз.

- Сонымен қатар, қарастырылған қаражатты тиісті мекемелерге жеткізбегенінің нәтижесінде, автопарктер банкроттыққа ұшырағанда жауапкершілік кімнен сұрауымыз керек.

- Және де 2022-2024 жылдарға арналған бюджетте осы бағытта қанша қаражат қарастырылатындығы жөнінде мәлімет беруіңізді сұраймыз.

Құрметпен, «Ақ жол» КДП фракциясының депутаты

– Бір сөзіңізде «әкем домбыра класына мәжбүрлеп апарды» деп едіңіз...

– Расы солай. Өзі руханиятқа жақын болғасын ба, әкеміз біздің де мәдениет пен өнерге жақын болғанымызды, заманға сай күшті, жігерлі, қайратты болып өскенімізді қалады. «Боксқа барасын. Чемпион болуың міндет емес. Кейін өзіңді қорғауға және жәбірленіп жатқан біреуді көрсен араша түсуге міндеттісің» деді. Куана келістім. Ал, домбыра класына барасың дегенде, шынымды айтайын, соншалықты жақтыра қоймадым. Неге? Өйткені, дом-

был бізде 1 мамыр күні әдеттегіден ерекшеліуі іс-шара өтті. Мен бөлімдегі қызметкерлерге мерекеге орай ұйымдастырылатын дөңгелек үстелге қаладағы тек мемлекет тілін білетін өзге ұлт өкілдерін шақыруды тапсырдым. Мұның да екі жағы бар еді. Біріншіден, ешқандай айқай-шусыз өз талаптарымен мемлекет тілін меңгеріп алған азаматтарға деген ризашылық білдіріп, құрметтеу, екіншіден, солар арқылы мемлекет тілін насихаттай түсу. Ең қызығы, олардың арасында домбыра шертегін де жастар бар екен. Шәмші ағамыздың әндерін еркін орындайды екен.

– Әрине. Жыл сайын 12 сәуір – біз үшін аса қастерлі күн. Өйткені, бұл күн – Қаныш Имантайұлы Сәтбаевтың туған күні. Соған орай әртүрлі іс-шаралар ұйымдастыру біздер үшін бұлжымас заң, қалыптасқан дәстүр. Әр жылы әрқалай. Кейінгі кезде бірде Қ.Сәтбаевқа арналған халықаралық ғылыми-тәжірибелік конференция өткізсек, енді бірде атақты жазушы Медеу Сәрсекее ағаны қонаққа шақырдық. Сонымен бірге, жыршы-термеші Шынболат Ділдебаевтың туған күніне орай «Шынболат оқуларын» өткізу, т.б. іс-шаралар қолға алы-

Асқар ЫДЫРЫСОВ, Сәтбаев қаласының әкімі:

АНА ТІЛДІ ҮЙРЕНЕ АЛМАУ

СҰХБАТҚА СЕБЕП. Әдетте әкім-қаралармен әңгіме, сұхбат шаруашылық, экономикалық, әлеуметтік мәселелер төңірегінде өрбиді. Сәтбаев қаласының әкімі Асқар Абылайұлы Ыдырысовпен мәдениет, өнер, жалпы руханият қақында ой бөлісуді ұйғардық. Неліктен? Себеб қандай?

Әкімдер тағайындалатын кезде елдің арасынан өздерінен бұрын олар туралы сөздер тарайды. 2016-ның қаңтарының орта шенінде «қалаға жаңа әкім келе жатыр екен», «өзі қазақшаға шорқақтау, орыснамайлау жігіт көрінеді» деген сөздер гу-гу тарап жатты. Әрине, мұндай «анықтамаларды» құлағың шалғасын «Қасиетті Қаныш атындағы қаланың тізгіні кімнің қолына тиетін болған?» дейтіндей алаңкөңіл күйге түскеніміз де рас. Содан бері бірнеше жылдың жүзі ауды. Рас, алғашында аздап кібірткіп қалатыны байқалатын әкім қазір қазақшаға қамшы салдырмайды. Мәдениет пен өнер саласында атқарылған істер жетерлік, алдағы уақытқа жоспарланған жобалар да баршылық. Ендеше, неге әкімді аталмыш тақырып төңірегінде әңгімеге тартпасқа? Ол ойларын ортаға салсын, өзгелер ойлана жатса тіпті, құба-құп.

– Асқар Абылайұлы, өзіңізбен әңгімені қарапайым сұрақтан бастасак, мектепте қазақша оқыдыңыз ба?

– Жоқ, орысша оқыдым. 1980-ші жылдардың орта тұсында жалпы еліміздегі секілді Жезқазғанда да орыс тіліне басымдық берілетін. Заман солай болды. Менің қуанышыма, мектеп – орысша болғанмен, үй – қазақша болды. Сондықтан мен өзімді ана тілінен алшақ өстім демеймін. Кейін институтта да орысша оқыдық. Әрине, жүрген ортаның әсері канша дегенмен тиеті. Бірақ, әлі күнге шейін «мектепте, институтта орысша оқыдық, сосын қазақшаны қайдан білеміз, қалай үйренеміз?» дейтін замандастарды түсіне алмаймын. Ынта, ниет болса еңсерілмейтін қиындық жоқ.

Тіл де солай. Кім болса да өзінің ана тілін үйрене алмауы мүмкін емес. Мен осында әкім болып келген кезде қазақшаны мейлінше кібірткіп қалатынын. Мұны жасырғым келмейді. Қатардағы азамат ретінде сөйлеу бар да, басшы ретінде сөйлеу бар. Өйткені, ел қарап отырады. Және жай отырмай, сынап отыратыны белгілі. Сондықтан, қазақша барынша таза сөйлеуді өзімнің алдыма мақсат етіп қойдым. Сол мақсатыма қаншалықты жете алғанымыз қайдам, бірақ, мақтанғаным емес, көрші қаланың ақсақалдары

«сендердің әкімдерің қазақшаны қағарға қарамай-ақ әдемі сөйлейді екен» депті. Мұны маған өзіміздің ақсақалдардың бірі айтып келді. Расы керек, естігенде кәдімгідей қуанып қалдым.

– «Мектеп – орысша, үй – қазақша болды» дегеніңізді кенірек айтсаңыз...

– Бұл былай ғой енді... Менің әкем де, анам да облыстық деңгейдегі қызметкерлер еді. Әкем ауылшаруашылығы, анам қаржы саласында қызмет істеді. Бір ғажабы, ол кісінің екеуі де руханиятқа жақын жандар еді. Әкем өлең жазатын. Анам болса, Лермонтов, Пушкин және т.б. шығармаларын мәнереіне келтіріп жатқа оқығанда, таң қалатынбыз. «Мама, мұғалім емессіз ғой, бұларды қайдан білесіз?» дейтінбіз. Сондайда анамыз «Әкелерің өлең жазғанда мен ақындардың жазғанын жаттай алмаймын ба?» деп күлетін. Сосын әрбір адам өзінің негізгі маманын қандай екеніне қарамастан әдебиетті, мәдениетті, өнерді сүйіп әрі бағалай білуі керек деп отыратын. Бізден де соны талап ететін.

Сосын бізге «үлкеннің алдынан кесе өтпеу», «біреудің ала жібін аттамау» керектігін құлағымызға құйып отыратын. Үйге кісі берсе, алдынан шығып сәлем беру – жазылмаған заң болатын. Біз сондай өнегемен, тәрбиемен өстік. Содан жаман болғанымыз жоқ.

быра емес гитара тарту сәнге айналған кез еді ғой. Бірақ әкені айтып тұрғасын, не істейсің, көнесін. Сөйтсің, домбыра сыныбын ықпалсыздау аттадым. Дегенмен, тамырда бар нәрсе бүлкілдеп сыртқа тепкен болу керек, көп ұзамай домбыраны жап-жақсы меңгеріп кеттім.

Жезқазғанда міне, отыз жылдан аса уақыттан бері «Ұлытау үні» атты өнер фестивалі өтіп келеді. Мен осы фестивалдің ең алғашқы лауреаттарының бірімін. Қалай дейсіз ғой? Фестивальдің жас өнерпаздар байқауына күй тартып қатысқан едім. Қазылар алқасы мақтады, сыйлыққа сол кезде Жезқазғаннан қытай кәсіпкерлері шығарып жатқан қолсағат сыйлады. Бұл маған үлкен күш берді, домбыра деген ынтанды арттырып жіберді. Өзімнің домбыра сыныбына қалай барғанымды ұмытып, қатарластарыма, өзімнен кіші балаларға домбыра тарту керектігін айтатын болдым.

– Қазір енді Домбыра күнінде қала сахнасында оркестрге қосыла шығып жүрсіз...

– Есейе келе Қадыр ақынның «Нағыз қазақ қазақ емес, нағыз қазақ – домбыра» деп неге айтқанын түсіндім. Менің ойымша, домбыра әрбір қазақтың төрінде тұруы керек. Домбыра қосылып салған ән де әдемі, тартқан күй де арынды.

Ия, жыл сайын қаламызда Домбыра күніне орай ұйымдастырылатын іс-шаралардан өзім де сырт қалмаймын. Мұны домбыраны насихаттаудың бір жолы деп білемін. Сол концерттік бағдарламаны тамашалауға келген әрбір көрерменнің үйіне барғасын, жақын-жұрықтарына кездескенде «әкімнің өзінің домбыра тартып отырғанын» айтпауы мүмкін емес қой.

– Негізі күй тартасыз ғой...

– Ия. Дегенмен, былтыр Абай атамның тойында алғаш рет ұлы ақынның өнімін домбыраға қосылып айттым. Қала ақсақалдары бас қосқан жиында. Әкімдері ән салып берген соң, ақсақалдар риза болып қалды.

Содан кездесу соңына таман мен де қолыма домбыраны алып, орыстың «Коробейники» дейтін халық әнінің сазын шерте жөнелгенімде, кездесуге жиылғандар қол соғып отырды. Міне, осылайша домбыра достықтың дәнекеріне айналды. Кездесу соңынан бір жігіт келіп, «домбыраға орыстың әндерін де салуға болады екен ғой» деп, таңданысын жеткізді.

– Ұлы Абайдың өнін домбыраға қосылып айтқан кезіңізге өзім де куә болғанмын. Бұл – қалада Абай мүсінін орнатуға байланысты ақсақалдарды ақылдасуға шақырған кезіңіз еді ғой.

– Дұрыс айтасыз. Жезқазған-Ұлытау аймағында алғаш рет біздің қалада Абай аллеясы ашылды. Бүгінде қала халқының тамаша демалыс аймағына айналды. Біз аллеяның мазмұнды, мәнді болмағы үшін қаланың ақсақалдарымен, зиялы қауымымен бірнеше мәрте кездесіп, жобамызды таныстырып, ескерту, ұсыныстарды ескере отырып, жетілдірдік. Аллеяға дана, табыз бабамыздың данына ақыл сөзін тастайша жаздырып іліп қойдық. Әсіресе, ақын мүсіні көңілге баярынша қонымды болғанын қалағандықтан, жасалған жобаны бірнеше мәрте сүзгіден өткердік, тіпті, жергілікті чаттар арқылы да талқыға ұсындық. Әрбір пікір ескерілді. Нәтижесінде, қойылған мүсін көптің көңілінен шықты. Биыл Домбыра күнін алғаш рет Абай аллеясында өткіздік. Бұл енді қаланың өзіндік бір дәстүріне айналады. Мүмкін алдағы уақытта Абай күні мерекесінде бұл жерде поэзия сағатын өткізерміз. Ұлы тұлғаларға орнатылатын ескерткіш, Мұтымырдың ұлы перзенттері арқылы біз өзімізді, ұрпағымызды тәрбиелейтін боламыз. Егер менің фейсбук парақшама көз салсаңыз, Абай атаның мүсіні алдында тұрған суретімді көрер едіңіз. Ұлы ақынға деген құрметімді осылайша да жеткізгім келді. Әрі бір жағы тарихи сәтті еске салып тұрады.

– Қаланың қалыптасқан өзіндік дәстүрлері бар ма? Бұл туралы не айтар едіңіз?

нады. Соңғы бірер жылда кезінде қалаға еңбегі сіңген, бірақ дүниеден өткен соң есімдері көмескілене бастаған ардақты азаматтарды еске алу тұрғысында «Жоғалмайтын жұлдыздар» атты жоба тұрақты түрде қолға алына бастады. Меніңше, бұл өте керек. Осы жоба аясында кен өндірісінің майталманы Садық Асатов, хирург-дәрігер Еңбекшіл Орынғалиев, композитор Омархан Несіпханов, ақындар Қуаныш Ахметов, Свет Оразаев, Аманғали Ербозовты, республикада ең бірінші болып отбасылық Балалар үйін ұйымдастырған Мәруа Құлышева апайымызды халыққа қайта таныстырдық. Биыл да жалғасын табатын жоба осылайша қаланың тағы бір өзіндік дәстүріне айналады деп сенемін.

– Сіз айтқанымда біз айттайық. Мемлекеттік мерекелерге орай өтетін салтанатты жиындарда құттықтау сөзіңізде Сіз жергілікті ақындардың өлең жолдарын, жазушылардың сөздерін кірістіріп отырсыз. Мұны да қаладағы өзіндік ерекшелікке балауға бола ма, болмай ма?

– Бұл жағын енді көпшілік бағалай жатады ғой. Ал, әлгіндей құттықтау сөз сөйлегенде жергілікті ақындардың, жазушылардың шығармашылығынан мысал келтіру туралы ой қайдан келді? Қалаға басшы болып келген соң аппараттағы жігіттерден жергілікті ақын, жазушылар, өнер адамдары туралы сұрадым. Олар әрине, бірнеше есімдерді атады. «Осы кісілердің қандай өлеңдерін, сөздерін білесіңдер» десем, үндемейді. Әрине, бәрін жатқа білу мүмкін де, міндет те емес. Бірақ, олардың шығармашылығын ең алдымен қойды, жерлестері білуі керек қой. Егер салтанатты жиындарда қала басшысы олардың сөзін мысалға келтіріп айтатын болса, бұл біріншіден, сол авторлардың шығармашылығына деген құрмет, екіншіден, әкім айтып тұрғасын басқалар да сол ақынның, жазушының шығармасына ден қойғышы келеді.

«Қаланың дәстүрі» деген тақырыпты әрі қарай тереңдете түссем, қалаға басшы болып кел-

генде бұрыннан қалыптасып калған, жақсы нәрсені жоғалтып алмауға ұмтылдым. Мысалы, қалада қобызшылардың Ерден Сандыбайұлы атындағы республикалық байқауы өткізіледі екен. Тамаша ғой! Сол тамашаны одан әрі жалғастырып, ұлттық аспапта орындаушылар байқауына айналдырдық. Яғни, бұрын тек қобызшылар ғана бақ сынаптын болса, енді олардың қатарына сыбызғыда, сазсырнайда, жетігенде ойнайтындар қосылды.

Ақын, композитор Тайжан Қалмағамбетов атамыз кезінде Мәскеуде өткен Қазақстан мәдениеті мен өнерінің онкүндігін сырнаймен ашқан адам. Қалада өткізіліп келген сол кісінің атындағы дәстүрлі әншілердің республикалық байқауы үзіліп қалған жоқ, өз жалғасын тапты. Осы байқауға бас қазы болып келген әнші Қайрат Байбосынов ағамыз құттықтау лебізінде: «Кен өндіретін өнеркәсіптік қалада халқымыздың дәстүрлі өнеріне деген зор құрметті көріп, көңілім толқып тұр» деген бола-

талабын ұштау мақсатында келесі жылы республикалық деңгейде өткізуге болмас па екен?» деген ой тастап еді, залдағы жұртшылық «дұрыс, дұрыс» деп қолдау танытты. Ойласып көрдік, ақыры, ақынның тілегін жерде қалдырмадық. Ал, 2018 жылы Шынболат Ділдебаевтың 80 жылдығына арналған халықаралық жас айтыскерлер додасындағы қазылар алқасына Жүрсін Ерман тарағалық етті. Пандемия өкінішке орай, осындай дәстүрлерді жалғастыруға кесірін тигізіп жатыр. Егер жағдай дұрысталатын болса, жыл соңына таман қаламызда Жүрсін ағамыздың 70 жылдығын республикалық айтыс жасау арқылы тойлау ойымызда бар.

— Осындай ірі шаруаларды атқаруға қаланың зиялы қауымының қатысы қалай?

— Осындай ауқымды шаруаларды әкім немесе оның аппараты өздігінен атқара алмайды. Егер біздің бастамаларымыз жергілікті зиялы қауымнан, жалпы көпшіліктен қолдау тапқанда ғана нәтижелі болмақ.

рынан өрген 10 баласы, 12 немересі болған! Осыдан-ақ Бабыр бидің қандай тұлға болғаны түсінікті болар!

Енді қазір осы көше бойынан өлке тарихынан сыр шертіп, өткенге саяхат жасауға мүмкіндік беретін Ұлттық тарих саябағы ұйымдастырылуда. Мұнда аймағымыздағы Алашахан, Жошыхан, Домбауыл, Болған ана кесенелері, Хан ордасы, Аяққамыр секілді тарихи орындардың шағын макеттері орнатылады, әлгінде айтқан «Төрт босаға» атанған төрт тұлғаның барельефі бой көтереді. Саябақта тұрақты түрде экскурсовод жұмыс істейтін болады. Меніңше, бұл жоба қала жастарының тарихты тануға деген ынта-ықыласын арттырады. Тек жастардың ғана емес.

— Сөзді тілмен бастадық...Енді қаладағы мемлекеттік тілдің жай-күйі туралы аяқтасак...

— Баршаға белгілі мемлекеттік тілде сөйлеуге, сол тілде арыз-шағым жазуға ешқандай кедергі жоқ. Кез келген азамат осы мүмкіндікті пайдалана білсе,

ОЛЖЕКЕҢ ҚАНДАЙ ҚАЗАҚТАРДЫҢ «АЛМА-АТАСЫН» АЙТУДА?!

Белгілі ақын Олжас Сүлейменов «Вечерний Алматы» басылымына берген сұхбатында «Алма-Ата – это чисто казахское название, а суффикс «ты» в Алматы – китайский» деп мәлімдегені қоғамда үлкен дауға ұласты. Қазақтың зиялы қауым өкілдері бұл атамаға «Қазақ үні» ақпарат агенттігі таны-мал ақын, Мәжіліс депутаты Қазыбек Исаның осыған қатысты пікірін ұсынады.

Олжас Сүлейменов ағамыз тағы да баяғы әуеніне басып, қандай қазақтардың «Алма-Атасын» айтуда?

Қазақтар Алматыны бұл қала пайда болғалы бері атам заманнан, «Алмалы», «Алматы» деп атап келе жатыр. Мысалы біздің бағзы бабаларымыздан бізге дейін, балаларымыз да «Алма-Ата» деп атаған емеспіз, «Алматы» деп әнге қосып, жыр арнап келеміз.

Егер Олжекең «Алма-Ата» деп, өзінің тілдестерінің тілінде айтып жүрсе, онда олай «қазақша Алма -Ата» болады, қазақтар бұрыннан осылай айтатын» деп ҚАЗАҚТАРДЫҢ сыртынан жала жабуға болмайды.

Олжекеңнің ойынша, «Алма-Ата» деген «Алманың атасы»

деген сөз екен, сондықтан ел бұрыннан «Алма-Ата» деп атаған-мыс. «Алмалы», «Алматы» деген атаулар да, «алмалы жер», яғни, «Алманың отаны» деген сөз қазақша.

Ал «-ті», «-ты» журналдарының қиырдағы қытайдан іздемей-ақ, қазақша Шідерті, Мойынты, Сілеті, Тарақты секілді талай атаулардан тауып алуға болады.

Сондықтан «Алматыны» Алма-Ата» деу керек» деп армандау артық.

Ең дұрысы, Олжас ағамызға айтар інілік кеңесіміз, өзі сөйлемейтін тіл туралы сөйлемей-ақ қою керек қой.

Қазыбек ИСА,
Қазақ үні

МҮМКІН ЕМЕС

тын. Ағамыздың неге бұлай дегені түсінікті деп ойлаймын.

— Бұрыннан бар нәрсені жоғалтып, алардан әріне, өте жақсы. Дегенмен, олардың қатары жанамен толығып жатса тіпті, дұрыс емес пе?

— Біз ұлттық руханият мәселесі әкімдердің күнделікті айналысатын нақты міндеттерінің бірі екенін ұмытпауымыз керек. Көп нәрсе осыған байланысты. Өзі басшылық жасайтын өңірдің рухани әлемі қандай? Әкімнің ойында осындай сұрақ үнемі жүргені дұрыс.

2018 жылы Шынболат Ділдебаев ағамыздың 80 жылдық мерейтойы өтетін болды. Тойды барынша мәнді, мазмұнды өткізу ойластырылды. Шығармаларының толық жинағын шығару көзделді. Дұрыс. Ол кісінің термеші, жырышқы деңгейдегі ескеріліп, республикалық деңгейдегі «Текті сөздің төресі – терме» атты байқауды өзімізде өткереміз деп ұйғардық. Жүрсін Ерман ағамызбен хабарласып, әрбір қатысушы Шәкеңнің біз ұсынған бір термесін орындауы тиіс деген талабымызды жеткіздік. Ол кісі келісті. Сөйтіп, 14 облыс пен сол кездегі екі бас қаламызға, Шынболат ағамыздың барлығы 16 терме, толғауы бөліп-бөліп жіберілді. Шәкеңнің аты халыққа айтыспен танылды ғой. Айтысты қалай өткізген жөн? Бұл жөнінде есімі елге әйгілі Аманжол Әлтаев ағамызға хабарластым. Ол мерейтойға шейін бірер жыл бар екенін ескеріп, алдын ала дайындықты биылдан бастап жіберейік деген ой айтты. Бұл 2016 жыл болатын. «Қалай?» деген біздің сұрағымызға Әлекен: «Айтысты жастар арасында насихаттау мақсатында жас ақындар айтысын өткіздік. Айтыс қорытындысында Аманжол ағамыз сахнадан «Елдің ықыласын көріп тұрмыз. Жас айтыскерлердің

Біздің қалада өзіңіз жақсы білетін «Шындық» деп аталатын қоғамдық бірлестік бар. Атауына қарасаңыз әлдебір оппозициялық ұйым тәрізді. Өзім де алғашында солай ойлағанмын. Сөйтсем... Шынболат ағамыз өмірден өткен соң қаланың ақын-жазушылары, мәдениет, өнер адамдары бас қосып, қоғамдық бірлестік құрып Шәкеңнің атақты «Шындық» толғауын бірлестік атауына таңдаған екен. Міне, осы «Шындықтың» мүшелері руханият, мәдениет, өнер мәселелеріндегі менің ақысыз-пұлсыз кеңесшілерім деп айтуға болады. Үнемі сол кісілермен ақылдасып отырамын. Пікір тоғысқан жерде онды шешім қабылданады. Мен сізге қаланың зиялы қауымымен бірлесіп отырып атқарылуы бар шаруаны емыр, тек «Ұлытау» көшесі бойындағы жаңғыруларды айтсам ғана деймін.

Қасиетті Ұлытауға жол біздің қалада «Ұлытау» көшесі арқылы өтеді. Көшенің атауы – тарихи. Бірақ, осы көше бойында ұлт тарихын бейнелейтін ешқандай нысан, белгі жоқ екен. Зиялы қауыммен ақылдаса келе, көше бойынан «Ұлы Даланың Керуен жолы» композициясын аштық. Бұл композицияны жақсы ырымға балап, келген жолаушының «Жолы оң болсын!», «Олжаға кенелсін!» деген ниетпен орнаттық. Тарихи деректерге сүйенсек, қазіргі Сәтбаев қаласы кезіндегі Ұлытауға баратын керуен жолының үстіне орналасқан екен.

Жезқазған-Ұлытау аймағында «Төрт босаға» ұғымы бар. Бұл кезінде елді ел еткен, оның бірлік, ынтымағын қамтамасыз еткен Сандыбай батыр, Қадір, Шегір, Бабыр бидің есімдеріне байланысты. Қаладағы Сімдер би көшесі Ұлытау көшесімен қиылысады. Биыл Бабыр би ұрпақтары Бабаларына әдемі ескерткіш орнатты. Сөйтіп, «Ұлытау» көшесі тағы бір тарихи тұлғамен толықты. Бабыр би кім болған? Оның елге қандай еңбегі сіңген? Оқырмандар тарапынан осындай сұрақ туындауы мүмкін. Бір ғана мысал келтірейін. Кенесары атамыздың сарбаздарының қатарында Бабыр бабаның бауы-

тіл туралы артық-кем әңгімелер айтылмас та еді. Жекеменшік құрылымдар тарапынан да түсінікті дермен халыққа қызмет ету кезіндегі ең көп қолданылатын қарапайым сұрақтарға жауап қайтаратындай сабақтар өткіздік. Мысалы, «Мынау диван қанша тұрады?», «Басқа түрі бар ма?», «Несиенге берсе қалай төлейміз?» т.т. ауызекі әңгімеге ыңғайланған сабақтар нәтижесін беруде. Қазір осы сабақ жалғасып жатыр.

Тәуелсіздік жарияланған 1991 жылы қаламызда 2 қазақ мектебі, қалғаны бірыңғай орыс мектебі болған. Аралас мектеп бола қоймаған. Ал, қазір 13 мектептің екеуі – орыс, бесеуі қазақ, қалғаны аралас тілді мектеп. Барлығы 11700 оқушы болса, осының 8200-ге жуығы қазақша білім алады.

Балабақшалар туралы айтар болсам, 3 балабақша таза қазақша, қалған 11-і аралас. Барлығы 73 қазақша топ бар, мұнда 1800-ге жуық бала тәрбиеленуде. Қазақ топтары баратын өзге ұлт балалары да бар, бірақ, аздау. Бірақ, бұрын мұндай да болмайтын еді ғой.

Бір байқағаным, өзге ұлт жастары арасында қазақ тіліне деген қызығушылық бар. Менің қабылдау бөлмеде Оксана Кравченко деген келіншек жұмыс істейді. Өзі қазақшаға қамшы салдырмайды әрі өзіміздің келін. Мен бұл баланы Жезқазғанда бір жиында байқап қалып, өзіме жұмысқа шақырдым. Оксана: «Мені көргендер маған орысша амандасады, ал, мен қазақша жауап қайтарғанда таңданып қалады» дейді. Көрдіңіз бе? Көп нәрсе өзімізге байланысты.

«Мен бұрынны мектепте орысша оқыдым» деген сылтау айтуға болмайды. Уақыт өтті, жетті. Әркім өз ана тілін үйреніп десе, ынтасы болса, ешқашан кештік етпейді.

— Сұхбатыңыз үшін көптен-көп рахмет!

Әңгімелескен:
Абдолла ДАСТАНОВ,
Сәтбаев қаласы
Қарағанды облысы

ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ БАРЛЫҚ МЕКТЕПТЕРДІ ҚАЗАҚ ТІЛІНЕ КӨШІРУ КЕРЕК

Қазақстандағы барлық мектептер мен балабақшаларды қазақ тілінде білім беруге көшіру керек. Бұл менің ғана жеке пікірім емес, халықтың айтарлықтай басым бөлігі қолдайды.

Мысалы, былтыр Қазақстан халқы Ассамблеясының отырысында Тараз қаласындағы №34 орта мектеп директоры Динара Нуралиева Жамбыл облысында аралас мектептерде мемлекеттік тілде білім беретін бірінші сыныптар көбейе бастағанын айтқан еді.

— Мектеп директоры ретінде осы орайда өз ұсынысымызды жеткізгім келеді. Егер республикамыздың әр өңірінде аралас мектептер кезең-кезеңімен мемлекеттік тілде білім беруге көмшесіз, сіздер қалай қарайсыздар?! Бұл шешім барлық Қазақстандық балаларды кішкентай күнінен ешқандай бөлінуге жол бермей, қазақ тілін жетік меңгеруге нақты кадам болар еді! «Ел болам десен, бесіңді түзе!» Бізде бір ғана ортақ – мемлекеттік тіліміз, бір ғана – ұлтымыз, бір ғана – Отанымыз болуы тиіс! – деді ол өз сөзінде.

Ал, еліміздің Білім министрі Асхат Аймағамбетов болса, биылғы жылдың наурыз айында отандық БАҚ-қа берген сұхбатында ата-аналарды балаларын мемлекеттік тілде оқытатын мектептерге беруге шақырды. Оның айтуынша, қазір қазақ тілінде оқытатын мектептер бәсекеге қабілетті, бұған ҰБТ нәтижелері бойынша жоғары көрсеткіштер дәлел.

— Біз үшін ең маңызды міндеттердің бірі – мемлекеттік тілде оқытуды басым ету. Мұнда ешқандай пікірталас болмауы керек, өйткені ол Мемлекеттік тіл, сондықтан біздің еліміздің азаматтары мемлекеттік тілде

оқытылуы керек, – деді Асхат Аймағамбетов.

Ал, ҚР Премьер-Министрінің орынбасары қызметін атқарған кезінде белгілі саясаткер Иманғали Тасмағамбетов Үкімет мүшелері мен зиялы қауым өкілдері қатысқан жиында тіл мәселесі туралы айта келіп, Қазақстандағы ешбір ата-ананың қарсы шықпайтынын алға тартып, барлық балабақшаларды қазақ тіліне аударуға бастама көтерген.

Өз баласының болашағын ойлайтын әр ата-ана еліміздегі мектептер қазақ тіліне көшірілсе бұл ойды қолдап, қуаттай түсуі керек. Себебі, ҚР Президенті Қасым-Жомарт Тоқаев та Қазақстан халқына жасаған Жолдауында «Болашағын Қазақстанмен байланыстыратын әр азамат мемлекеттік тілді меңгеруі тиіс» деп қадап айтқан болатын.

Білім министрлігінің 2019 жылғы мәліметінше, елімізде 2046 аралас мектеп бар екен. Алдымен осы мектептерді кезең-кезеңімен мемлекеттік тілде білім беретін қылып көшіре бастаса, ешкім қарсы болмайды деп ойлаймын. Оған мен жоғарыда келтірген билік пен өзге ұлт өкілдерінің сөзі толық дәлел. Оған қоса бізде Мемлекеттік тіл туралы заңның қабылдануына да, білім жүйесінің қазақ тіліне болуына да қарсы шығып жүрген өзге ұлтты көрмедім. Керісінше, былтырғы жылдың қазан айында Қазақстан халқы Ассамблеясының сессиясында барлық этнос өкілдері арнайы Үндеу жариялап, Мемлекеттік тілді міндеттеуге өздері шақырған болатын.

Азамат ТАСҚАРАҰЛЫ,
Қазақ үні

Қазақ әдебиеті тарихында есімі Мұхтар Әуезов, Сәбит Мұқанов, Ғабит Мүсірепов атымен қатар аталатын көрнекті жазушы Ғабдол Слановтың туғанына 110 жыл толды. Кезінде осынау болашақ жазушының тұңғыш фельетонна Илияс Жансүгіров тамсанған екен. Ал оның тырнақалды очерктеріне Бейімбет Майлин қолдау көрсетеді. Сондай-ақ дарынды қаламгердің алғашқы «Арман ағысы», «Жанартау», «Махамбет» сынды шығармаларын жоғарыда аталған алыптар тобы лайықты бағалайды. Кейіннен оның кітаптарының қатарын «Кең өріс», «Дөң асқан», «Асау арна», «Қызбел» сияқты туындылары толықтырды. Дегенмен, Ғабдол (Ғабдолхамит) Сланов еңбектері туралы талдау мақалалар аса көп те емес. Бір жақсысы, шебер жазушы кезінде ағынан жарылып, өзінің лабораториялық құпиясын біршама ашқан екен. Оқырман назарына Ғабдол Слановтың талай буын ұрпаққа үлгі боларлықтай мақалаларының бірі ұсынылып отыр.

Мен, асылы, сапарда көп болсам, тұтас жарты жыл үйде отырып қалсам, ішкенім ас болмайтындай көрінеді. Әрине, қай жаққа барсам да, оқырмандарыммен әр жерде-ақ бас қоса жүрем. Сонда олардың ең ілкі қоятын сұрағы:

– Қалай жазушы болдыңыз?
– Жазушы болу үшін не істеу керек?

Ал осыған бір ауыз сөзбен жауап беріп көріңіз!

Кейде тіпті:
– Өзіңіз кітаптарыңызды қалай жазасыз? – деген де сұрақ болады.

Маған ең қиыны «жазушы болу үшін не істеу керек» деген сұраққа жауап тауып айту. Ал анау екі сұраққа өз тәжірибемді айтып қана құтылуға тура келеді.

Ең әуелгі өлең шатпақтарымды (1930 жылдары) осы күні қарастырып көрсем, ауызға татырлық дәннен де жоқ екен. Сол тұстарда жазылған фельетондарым мен ұсақ әңгіме, очерктерімнің де заман дабылына ғана үн қосқандығы болмаса, әдеби-көркемдік құны шамалы-ақ болыпты.

Өзімше елеулі саналған әдеби тұңғыш еңбегім – «Арман ағысы» 1940 жылы жарық көрді. Менің жазушылық жолымды тап осы туындымнан бастаған жөн-ау деймін. Рас, оның алдында тұңғыш романым «Дөң асқанның» жеке тараулары журналда 1938 жылы тасылып жүрді. Бірақ ол бас-аяғы бұйықталған шығарма емес-ті. «Дөң асқан» жеке кітап болып 1941 жылы ғана шықты.

Бірі повесть, бірі роман бастапқы осы екі перзентім бірінен соң бірі дүниеге келген соң ғана өзімді жас та болсам, әйтеуір «жазушы» деген қатарға қосты деп білем.

1931 жылдың басынан 1940 жылдың күзіне дейін тұтас он жылға жуық, әуелі «Еңбекші қазақ», кейіннен «Социалистік Қазақстан» аталған үлкен үйімізде қызмет еттім. Бұл қазақтың ақын-жазушыларына да, беделді журналистеріне де шын мағынасындағы ұстаз болған нағыз қара шаңырақ еді. Менің тұңғыш фельетон, очерк, әңгімелерім Бейімбет Майлин, Илияс Жансүгіров, Ғабит Мүсірепов сияқты ағалардың сындарынан өтіп жарық көрді. Мақала, жол көріністерім де сол жылдары көп басылды. Алғашқы әңгімелерім және де сол «Социалистік Қазақстан» беттерінде оқушыларға таныс болды.

«Қара шаңырағымыздың» маған бергені көп еді, сол газетте қызметте жүріп көргенім әсіресе көп болды. Оқыдым да үйрендім. Газет коллективі ұстаздық еткен анық мектеп еді. Бәрінен бұрын халық өмірімен тығыз байланысты болдым, сол кездегі үлкен журналист, жазушылардан тікелей үйреніп, сабақ ала бердім.

ге құятын болғандықтан «Арман ағысы» деген мағына бердім.

1939 жылы СССР комсомолының ХХ жылдығы тойланатын болғанда республикалық бәйгеге ойланған тақырыбым осындай еді. Бәйге қорытындысы шықпастан бұрын «Арман ағысы» ең әуелі «Лениншіл жас» газетінде жарияланды. Ондағы менің жасырын атым «Кержайнақ» болатын.

Ал «Кержайнақтың» шын аты Ғабдол Сланов боп айқындалғаннан кейін «Әдебиет және искусство» журналында (қазіргі «Жұлдыз») түзетіліп және басылды. Жеке кітап болып басыларда «бейуақта» деген пролог қосылды. Сонда «Арман ағысы» кітап болып шыққанша екі рет қайта қаралып, қосымшалар қосылып, қырнап-мінелуден өтті. Енді жиырма төрт жыл еткеннен кейін сол повесіме қайта бір үнілер болсам тағы да елеулі өзгертулер жасаған болар едім деймін.

Асылы, мінсіз, төрт аяғын тен басқан майталман шығарма өмірде

Бұлардың бәріне ел ішіндегі аңыз әңгімелер, ақын жырлары, ескі хикаялар, халықтың күлдіргі әңгіме, өлеңдері бұрыннан-ақ құлағыма көп сіңгендігі және де қосылып жатты.

Мен Кермеқастағы ауыл интернатынан 1925 жылдың басында Гурьевке аттандым. Соған дейін-ақ Тайсойған елінің өткен-кеткен жайларын, әдет-ғұрын, ойын-той дәстүрлерін, ақын, әншілер салтын, шежірелерді де есітіп, біліп кеттім. Әкем ел тарихынан хабары мол Махамбет, Мұрат, Қашаған, Абыл сөздерін, хисса жырларын көп білетін, өзінің де екі-үш ауыз өлеңді іркілмей айта алатын, ән салып, домбыра тарта білетін, ескіше сауаты бар адам еді. Менің он жасымда, 1921 жылы қайтыс болса да сол кісі маған үзілмес қор тастап кеткен екен, оны кейіннен білдім.

«Дөң асқанның» негізгі қоры осынша мол еді. Расын айтсам, тұңғыш романымның материалы бала кезімнен құлаққа сіңген

бар екен. Жә, осы кемшілік неден туды?

Ең алдымен, бала кезден ән-құмар, өлеңші болып өстім. Ойын-сауыққа ерекше құмар, кез келген үйінде домбыра күйлі тұратын ауылда туыппын. Бір ауыз өлең айтып, ән салмайтын адам мен өскен ауылдарда мүлде сирек ұшырайтын. Шетінен қуақы, сайқымазақ, әжуашыл-әзілкеш орта мені де бала жастан баурап өсіріпті. Туған ағам Орынғали, шөберелес ағамыз Таңғыш Самарбаев (Байұлыда өз заманында белгілі айтқыш болған Мұса – Бәленей ақынның немересі) кез келген оғаш мінездерді мысқылдап айта салатын тақпақшыл болды. Әжем Кішкентай да мысқылшыл, күлдіргі сөзді көп айтатын адам еді. Ол кісі тіпті тақпақ, мақалсыз сөз айтпайтын. Мен солардың қойнында өстім.

Сондықтан ба екен, әйтеуір, әуелгі жазған фельетондарымның өзі көбінесе-ақ тақпақтатып, өлеңдетіп жазылды. Очерк, кішкене

ЕН ЖАҚЫН

досың –

болмайды-ау деймін. Осы күнге дейін халық арасында кең тараған «Дөң асқаным» да осылайша қараймын.

Расында, «Дөң асқан» оқушыларынан көп-көп хат алдым. Алтай қазақтарынан да, Түркіменстан, Қарақалпақ, Өзбекстандағы қазақтардан да, өз республикамыздың түкпір-түкпірінен де алғыс айтқан сүйініш хаттары өте мол түсті. Жазушы еңбегін халыққа бола жазады ғой. «Дөң асқанға» көлемді сын-еңбектері жазылмаса да оқушыларымыздың ризашылығына өзім мәзбін. Алайда енді қайта қарар болсам, сол еңбегіме тағы да талай өзгерістер кіргізер едім.

Ал енді сол «Дөң асқан» қалай жазылып еді? Өте ауыр еңбегім тап осы шығармама жұмсалды. «Дөң асқандағы» жерлер, кейбір адамдар басында ұшырайтын оқиғалар бала кезімнен өзім көрген, білетін жайлар. Сондықтан жер сипаттары таныс, шикі материал жақтары мол бола тұрса-дағы, қауызы мен дәні аралас ұлысқан үлкен «қырманды» әбден сапырып, ұшығын желге ұшырып жіберіп, ең керекті, пайдалы қорын іріктеп ала білуім керек болды.

Бала шағымда есітіп, білгендерім өз алдына, 1932 жылдан 1940 жылға дейін жыл сайын дерлік Гурьев, Ақтөбе, Жем өндірістеріне бара жүріп, сол жақтың революция аяғындағы тарихына, елеулі оқиғаларына көп үңілдім. Әсіресе Гурьев – Атырау жақты, Тайсойған, Ойыл, Темір аймағын қоймай-ақ араладым; өзім туған топырақтың тарих салған көп іздеріне көз салып, талай шиырларға да сүңгітім, жаяу жүріп те, түйе арбамен жол шегіп те, ол сапарларда ашы мен тұщыны бірдей таттым. Әсіресе, көрі құлақты қарттармен, тарихи деректермен көп сөйлестім.

жайлардан жинала бастаған екен. Оларға бергін келе жақсы-жаманды айыратын саналы өмірімде жинақталған деректер қосылыпты. Солардың бәрін қалай игеру керек? Романды қалай жазу керек? Романды барар жолда талай әңгіме, «Арман ағысындай» повесть жазылды. Сонымен тәуекелге бел байлап роман жазуға отырдым.

Романдай өрелі шығарманың тартыс желісін жүйелеп бір жөнге салу оңайға түскен жоқ. Бірден жазып тастау қайда! Әр кезде жеке-жеке оқиғаларын бөлек-бөлек еңгіме етіп жазып тастай берген-ді. Енді тұтастырып іс етуге келгенде мүлде қиналдым да, әуелі бірінші кішілеу түрін ғана журналға бастырдым. Сонан екі жыл өткеннен кейін, 1940 жылы ғана, «Арман ағысынан» соң «Дөң асқанды» көп қосымша қосып қайта қарадым. Тұңғыш романым, сөйтіп, сәтімен қабылданды да, баспаға берілді. Іс үстінде оқу, жазу тәсілдерін үйрену, классикалық үлгілерден тәлім алу сияқты жазушыға ең қажетті жайлар және де ұмытылған жоқ-ты. Ол тұста әсіресе көп оқығаным Н.Гоголь, М.Горький, Л.Толстой, О.Бальзак, В.Гюго, В.Шекспир, Шиллер, Пушкин, Лермонтовтар болды.

Ілкі повесім мен тұңғыш романыма кімнің әсері болды? Қазақ жазушыларынан Бейімбет пен Мұхтар, Сәбит пен Ғабит және басқаларының... Қайсысының ықпалы көбірек болды? Бұл сұрақтарға ашық жауап айту қиын. Солардың бәрін де сүйіп оқи жүріп, қазақ топырағына тән өз бетіммен жазуды басынан-ақ ойлансам керек. «Анаған еліктегем жоқ, мынаған еліктедім» деп сондықтан да айта алмаймын.

Өз творчествома тән жалпы бір кемшілікті байқаймын. Ол – менің өлеңқұмарлығым. Бұл әсіресе «Дөң асқан» мен «Жанартауда» айқын көрінеді. Екеуінде де өлең едәуір

әңгімелерім де бір ауыз өлең қоспаса-ақ болмайтындай көрініп жүрді.

Ал «Дөң асқанда» да, «Жанартауда» да ақын бейнесін жасағым келген-ді. Менің жазғандарымның қай-қайсысында да не ақын, не әнші, не серісі жоқ бірде-бір туынды болмаса керек-ау, сірә... Солардың бейнесін бергенде өлеңсіз болмайтын шығар деген пікірде болып, өлеңді жөнсіз келтіре беретін дағдыға бой ұрып кетіппін. Бұл, әрине, прозада үлкен олақтық екенін әсіресе «Абай» романын оқығаннан кейін ұқтым. Абай атынан ақындығын Мұхтар қалай сипаттайды екен деп зерттеп көрсем, ақын бейнесін жасаудың өзіне үлкен шеберлік керек екен.

Жазушы өмір бойы үйренеді де, өле-өлгенше оқумен болады. Тұңғыш үлкен шығармаларымда олақтыққа жататын осындай жақтарыма соңғы жылдары ерекше назар аударған жайым бар. Бұған «Шалқар» мен «Асау арна» дәлел болса керек.

Екінші бір үлкен кемшілігім: кейіпкерлерімнің қимылдан гөрі сөзі, «үгітшілдігі» басымдау жататын. Мұны да едәуір мін деп білем. Көп сөзділігім әлі жойылып болмаса да, «үгітті» көп айту жақтарым бірте-бірте азайып келе жатса керек.

Жә, кемшілік маған қайдан келді? Өзімше, бұл газетте көп жыл қызмет еткендігімнен болды-ау деймін. Асылы, газетте үгіт жағы басым материалдар құндырақ келеді ғой. Бейнемен, штрих, детальдармен айдан тұлғасын сипаттаудан гөрі, газетте ашық үгіт керекірек. Сондықтан да болар деймін, ілкі жазғандарым газеттің осы тілегіне жазылған соң, көркемдік құны шамалы болып шығыпты. Осы кемшілік және де байырғы бояудай бара-бара сіңісіп, көпке дейін арылмай, ілесе жүретін болды.

Әзірше творчествомның өнбойына үнілгенде өзім байқаған міндерім осылар сияқты.

Енді өз жазғандарымда образ жасау тәсілімнен бірер сөз айтсам деймін. Себебі, адам тұлғасын жасамайынша шығарма жоқ, шығармасы болмаса жазушы да болмайды.

Меніңше, қиялы ұшқыр болмаса, қандай білімді адам да қанша дерекке сүйенгенімен жазушы бола алмайды. Ал, ілік табылар бірде-бір дерегі жоқ, өмірді білмейтін адам да құр қол дәнеңе бітіре алмайды. Демек, әрі табиғат берген дарының болсын, әрі халқыңның өмірін жақсы біл. Бұл екеуіне қоса білімің мен көркем тілің қатар келсін.

Осындай шарттың бәріне сай жазушы бізде кем де кем-ақ. Кейбірімізде білім мен дарын қатар жатса да халық өмірін жетік білмейміз. Бағзы біріміз ел ішінде отырсақ та дарынның кемдігінен, я тіліміз жетілмегендіктен құнарлы нәрсе бере алмай жүрміз. Бірқатарымызда білім жетіспейді. Осының салдарынан түрі мен мазмұны үйлескен ірі туынды

АУЫР ЕҢБЕК

бере алмай келеміз. Расында, бізде бар жағынан мінсіз бірде-бір ірі шығарма бар ма? Меніңше, жоқ.

Өзімізде солай, әлі де болса жүрт тілегін толық қанағаттандыратын құнды шығарма бере алмай келеміз. «Тыңдырған нем бар?» – деп он екі қабат ой ойлайтын жасқа да келіп қалыппыз. Осындай ауыр да ізгі мақсатты алдыма көлденең тартып тастап, әзірше барымның қалай туғанын ойланп отырмын.

«Дөң асқандағы» Сахиды мысалға алайықшы. Сахи аттас адам Гурьев жаңқа баршылық. Әсіресе, Қожасты Сахи деген бір ағайынымыз біздің ұйге 1918-1919 жылдар бір-екі рет келіп кеткені есімде, сері жігіт екен. Домбыраны солақай тартса да, ғажап шебер тарттады екен. Қасында отырып күйлерін ұйып тындапты. Өз әкем әрі бірдеңе, әрі бірдеңе, әрі өнші болған. Төлеген, Төлеш деген тумаластарым жүйрік ұстаған, бала кезден батыр атаныпты. Балудан да, айтқыш та, өнші де, батыр да біздің тұқымда едәуір болыпты. Ақын дегенде бізге аталас Қасен деген ерекше айтқыш, әрі өнші жігіт болды. Оның жүйрік кер аты мергігіп өлгенде шығарған ұзақ дастаны бар еді. Жоғарыда аталған ағам – Таңғыш та ақын, домбырашы еді.

Осылардың ортасынан бір бейне шығаруға әбден жарайтын сияктанды. Бірақ романдағы Сахидың тұлғасы айтылғандардың бір басында жоқ болатын. Әдеби бейнеде жасау үшін Сахидың байындағы қасиетті бір Сахидың бойына жинақтау қажет болды.

Айтпақшы, тағы бір жігітті ұмытып барады екем. 1916 жылы Ойыл бойында көтеріліс бастамақшы болып жігіт жинаған және бір туысымыз болыпты. Аты Найза екен. Батырлығының үстіне өзі айтқыш, жырау болыпты. Оның:

«Таусылып тұр-ау амалым,

Тар етіктей заманым.

Заманым солай болған соң,

Тайғақ та болды табаным», – деген сөзі сол 1916 жылы айтылса керек. Найзаның арғы бабасы Саңал батыр менің батыр бабам Сансызбаймен бірге Көкжар-Ойыл қорғанын салдырмай патша әскерлерімен көп алысыпты.

Сахи бейнесін жасауда өте-мөте осы Найза себепкер болды. Әрине, бұлардың ешқайсы да Сахидай жетім өспеген. Әке-шешем ерте өліп жетімдік өз басымнан өткен соң басты қаһарманымды жетім етіп алғым келді. Бұл бейненің бөлесінде көңілдез Сәлиман, көтеріліс кезінде екіқабат болып, мәңгілік өз тұсынан Сахиды тауып алуы, бұл екеуінің тартыста айтысқа тақырып болуы, Сахидың қаракері жоғалуы, болыс ауылынан тендегі мылтықты тартып әкетуі – бәр-бәрі де ойымнан пішілген оқиғалар.

Қыздың оң жақта отырып екіқабат болуы деген біздің ауылдарда әсіресе болмаған оқиға. Ондай оқиға шығарған-тоғайда бір бола қалса, айтқыштар мысқылдап өлең шығарып, елге жайын жіберетін. «Буаз қыз» деген желісі бар ұзақ бір өлеңді бала кезде жатқа айтушы едік.

«Буаз қыз жегесімен

тойға барған,

Ақырда не боларын ойламаған.

Ду-думан енді қызып

жатқан шақта

Бір шаншу қадальпты

қуығынан»,

– деп басталатын.

Сондықтан қаһарман қызыма мін болса да қаһарны шиеленістіру мақсатымен Сәлиманы солайша алдым. Қысқаша түйгенде, Сахи бейнесінде өз қиялым мол еді. «Дөң асқанды» жазу дәуірінде ең бастапқы тарауын Сәбит ағайға онығанын бар. Сонда ол кісі: «Осы Сахиыннан айрылма, оған айналып сок та отыр» дегені есімде. Тәжірибелі ағаның сол ақылы қарауыл болып бақты да отырды. Асылы, Сәбит ағайдың сюжет

құруға шеберлігі бар. Сахи бейнесін жасауда, оқиға желісін тартуда ағаның осындай ақылы маған кәдімгідей пайда берді. Сол себепті тәжірибелі жазушылардың жастарға ақыл-кеңес айтуы оттегіндей қажет нәрсе.

«Жанартаудағы» бейнелерімнің қалай жасалғанын бұл жолы айтпай-ақ қояйын. Соңғы жиырма шақты жыл ішінде Жетісу тақырыбына бой ұрғандығым бар. Себебі, өмірімнің тұтас отыз сегіз жылын Алматы тұрғыны болып өткізген екем. Жетісу тақырыбы өте қомақты, он романшы қатар отырып, қалам тартса да сарқылмайтын тақырып. Бір жағы Талас, екінші шеті Аягөз, Лепсіге шектесетін осынау шалқар аймақтың бір бүйірі Қытай, Қашқарға созылып жатыр ғой.

«Шалқар» романында қазақпен қатар ұйғыр, қырғыз, корей халықтарының өкілдерін алған себебім де осы.

Осылардың ішінде Баршагүл бейнесі қалай пайда болды? Прототипі бар ма?

1930 жылы, Алматыға келген жылы, қырғыздың оқыған бір азаматымен бір үйде көрші тұрдым. Қырғыз халқы туралы көп жайды ең алғаш сол кісіден естігемді. Әлгінің бүлдіршіндей әдемі кішкентай қыз баласы бар еді. Аты қырғызда көп кездесетін Халбүбі ме, Жанбүбі ме, әйтеуір, бір бүбі еді. Әйелі де әрі әдемі, әрі әдепті, сыпайы, таза адам көрінді. Өзі зоотехник, Қазақстан жер-су комиссариатында қызмет ететін. Қызын еркелетіп, ерекше жақсы көретін. Сол қыздың зоотехник болғанын естігем-ді. Соғыс кезінде өзін операциядан жүдеп шыққан бір шақта әлгі қыздың бойжеткен қалпын бір-ақ рет көріп қалдым. Менің өзі танып амандасып еді. Толық жайын сұрастыра алғам жоқ. Бірақ та сол «Бүбінің» бейнесі көз алдыма қалып қойды.

1943 жылдың жазынан 1945

жылдың аяғына дейін Талдықорған өлкесінде қызмет еттім. Жайлау, қыстауын түгелге жуық араладым. Кейіннен де жылма-жыл дерлік ол аймақтағы көрмеген жерлерімді көрумен болдым. 1946 жылы марқұм Вс.Ивановпен бірге жүріп Жонғар қақпасына дейін барып қайтқанымда, Қоңтәжі шыңының астындағы Қора жайлауынан Талдықорған өлкесіне тау жолы тартылып жатқанын көрдім. Қораның қалың орманынан құрылыс ағашын алу мақсаты көзделген екен. Шығарманың желісіне осы құрылыс арқау болды. Бірақ біздің мақсат адамдардың бейнесін жасау ғой. Ең алдымен сипаттама адамдардың әр қиынға бір салып, белгілі жағдай, белгілі уақытқа үйлестіріп бере білмесең туынды да тұл болмақ.

Асылы, көркем әдебиетті М.Горький «человековедение» дейтін болса, әр жағдайда адам жанының құбылысы да әрқилы келмек. Орысша айтқанда «движение души» дейміз бе, не дейміз. Осы жан құбылысын бақылап, тоқып отырсаң, қаһарманың басына түскен жағдайына байланысты қандай халде болатынын өзің де шамалауға тиіссін.

«Шалқардағы» жер сипатына Алакөлдегі Ебі сұрапылы соғатын

1956 жылдың көктемінен бермен қарай Қарғалы шұға комбинатының пайда болу тарихын зерттей бастадым. Әуелі нақты деректерге сүйеніп «Шұғалы шұғыла» деген көлемді очерк жаздым. Онан соң қайта-қайта Қарғалы барып, сол төңіректің жайлауларын да атпен араладым. Талай очерктер жаздым. Ең соңғы романымды жазудың ара-арасында «Замандастар» мен «Домбыра күйі – ақ иық» жинақтарын бердім. Мұның екеуі де түгелдей Жетісу тақырыбы болатын. Осылайша, Жетісудың таусылмайтын сұлу сипатына қанықырап, адамдарының, бүкіл елінің болмысын біліңкіреп алған соң, «Асау арна» романына кірістім.

«Замандастарда» басылған «Шұғалы шұғыладан» екі тарауда ғана шамалы журналдар алынғаны болмаса, «Асау арна» бүкілдей тыннан жазылды.

Мұндағы бір кейіпкерім Алтынай да – қырғыз қызы. «Шалқарда» да басты қаһарманның біреуі қырғыз қызы.

– Баршагүл, «Асау арнада» тағы да, міне, Алтынай, бұл қалай, мұның заңды себебі бар ма? – деген сұрау болуы ықтимал.

Жетісудың ең көп, ең негізгі халқы қазақ пен қырғыз, сондықтан Жетісу жайында кітап жазғанда тұрғандық кеткен, әрі тұрғын, әрі да тамырлас бұл екі халықтың өкілін қатар алған жөн-ау деген өз сенімім бар. Асылы, іргелес халықтар қашан да тату болған. Оларды айдап салып араздастырушы тек озбыр қанаушы, билеп, төстеушілер ғана болған.

Менің бұл жолғы алған тақырыбым – Жетісуда жұмысшы табының қалыптасуы болған соң, онымен қоса оқиғаға желі тартқан жерім белгілі Қарғалы болған соң, тарихи бір шындықтан аттап өте алмаған жайым бар. Мәселен, Қарғалы комбинатының тарландары арасында қырғыз қызына үйленгендер едәуір бар екен. Шахворостовтың шұға өндірісінде басынан бастап қызмет еткен Іргебай Қаскеленев, Бұршақбай Асапов қырғыз қыздарын сүйіп табысып, қартайғанша бірге жасасып отыр. Бұршақбай марқұм да, Іргебай ақсақал да, ол екеуінің жұбайлары мен жігіт болған азамат ұлдары да менің көптеп бергі достарым.

«Қырғыз қызының бейнесін бұрын бір жасап едім ғой, енді не керекі бар» деуге елдің татулығына ұйтқы болған жұмысшылар ортасын сипаттай отырып тарихи шындықтан аулақ кетуге ұжданым барған жоқ. Онан соң, Баршагүлдің, төтелері бұрынғы заманда қандай өмір кешіп, нендей өткелдерден өтіп еді? Бұл да мені толғандыратын сұрау болатын. «Асау арнада» Алтынай – Жанбүбі арқылы осы сұрауға жауап бергендей болсам керек.

Ал, Шахворостов, Пестов, Лебенков, Батыршиндардың нақты есімдерін алсам да, олардың келбетін сипаттауда өз тұсымнан қосқандарым және де баршылық. Тек Шағабұтдинов бейнесін бұл бірінші кітабымда жөндеп көрсете алғаным жоқ. Күмісбек, Василий, Аппак, Сабдық, Маша, Толқынай, т.б. бейнелері Қарғалының бұрынғы көп ойымышыларының бұрынғы нан жұмысшылары да, жалған атпен берілді. Бұлар сияқты Кудері, Жанмырза, Ақболат, Бекмұрат, Тұраптардың да прототиптері өмірде болған.

Төтесінен қайырсам, «Асау арнаға» да ойланп-толғанып, оқып-тоқыған, сарыла еңбек еткен соңғы жеті жылымның ондаған айлары кетті.

????????????

В условиях небывалых потрясений, всеобщей гибридной войны, включая информационную, идеологическую, религиозную, к которой добавился еще «афганский синдром», в условиях всевозможных кризисных явлений мы должны придерживаться светского и научного подхода к религии, всемерно поддерживая свою традиционную религию и культуру.

РК. В СТРАНЕ ИДЕТ ЦИВИЛИЗАЦИОННЫЙ РАЗЛОМ

В СТРАНЕ ИДЕТ ЦИВИЛИЗАЦИОННЫЙ РАЗЛОМ

С тех пор, как появились религии, их сопровождают религиозные конфликты и даже войны. В истории немало войн, терактов, столкновений под религиозным флагом, «во имя бога», «за истинную веру».

И в новейшей истории мировые игроки нередко используют для своих целей религиозный антагонизм в других странах, деструктивные религиозные организации. Религиозные организации использовались в войне в Афганистане, Ливии, Сирии и в других странах. Та же «арабская весна» в арабских странах, вызванная недовольством, прежде всего социального плана, опиралась на религиозные лозунги. Не говоря о том, что религиозный радикализм вызывает снижение уровня экономики, культуры, образования и науки.

Если в Сирии «исламский халифат» потерпел поражение, то в Афганистане созданное спецслужбами нескольких стран движение «Талибан» объявило о победе Исламского Эмирата. США, которые воевали с талибами, оставили им вооружение на 85 млрд долларов.

Наплыв религиозных сект приносит не только религиозный «винегрет» в умы верующих. Через них появилась возможность влиять из-за рубежа на религиозную, общественную жизнь страны. К тому же это один из каналов проникновения агентов зарубежных спецслужб или получения через своих миссионеров необходимой информации о стране.

Астана неоднократно заявляла о том, что международные террористические организации пытались создать на территории РК базы по подготовке боевиков для проведения подрывной работы не только у нас, но и в соседних странах. Некоторые из таких баз были ликвидированы местными спецслужбами в Южно-Казахстанской области. Идеологической базой являются религиозные воззрения.

Наши соседи в Узбекистане, Таджикистане, Татарстане и др. после многих лет идеологических дискуссий и борьбы в итоге пришли к идее защиты своего традиционного понимания ислама. Ведь религия тесно связана не только с традиционной культурой, образом жизни, менталитетом, но и идеологией государства, которая в свою очередь связана с безопасностью страны.

Или мы сохраним свой традиционный ислам с элементами доисламской культуры, отсутствием фанатизма, или же страна окажется разделенной на «островки» сторонников различных исламских течений, а также сект различного происхождения, которые могут быть использованы в своих целях мировыми державами, спецслужбами, террористами.

Конечно, дело не в хиджабах, бородах, коротких штанах, а в том, что за ними. В последнее время в стране идет цивилизационный разлом, предпринимаются попытки продвижения «чистого» ислама.

Его сторонники говорят: «ислам есть ислам, нет его разделения». Но, как известно, у каждой страны свои особенности. Например, у казахов «степной» ислам органически сосуществовал с тенгрианством, с традиционной культурой и образом жизни; в условиях кочевого уклада было мало мечетей — они были в городах.

Корни национальной музыки, эпоса, устного народного творчества, изобразительного искусства, архитектуры, одежды и т.д. имеют доисламское происхождение. И они не только дошли до наших дней, но получили развитие и распространение и составили основу традиционной культуры.

А что мы сегодня имеем? Регистрацию браков в мечетях, вмешательство верующих в деятельность учреждений образования (по вопросу хиджаба), появления специализированного «исламского» телеканала, продажу или раздачу религиозной литературы сомнительного содержания, лекции столь же сомнительных «проповедников» и т.д.

Те же мазары, против которых ополчились исламисты, имеют корни в древних курганах.

Сегодня участились случаи похорон в день смерти (как принято в арабских странах из-за жары), проведения торжеств без музыки и танцев. Почему под категорию «харам» стали попадать многие виды искусства, традиции, обычаи? К примеру, те же конакасы, ас, беташар, жеті нан, казахская музыка, национальные игры и т.д.

Исторически казахи не отличались религиозным фанатизмом; этому отчасти препятствовал и кочевой образ жизни, который предполагал свободу от каких-либо догм, «слитность» с природой, а не с книжной религиозной культурой. Даже был свой природный календарь.

И ныне появились «религиозные деятели», желающие пересмотреть вековые традиции и обычаи казахов. Неудивительно, что разлом идет не только в религиозной сфере, но и в традиционной культуре, обычаях, образовании и т.д.

И в итоге человек ищет истину не в знаниях, культуре, науке, а в сектах и нетрадиционной религии, а не получает высшее образование и хорошую работу, а ищет причины несправедливости в светской политике.

После распада Союза наши идеологи начисто позабыли риски такой экспансии, приняли «самый демократичный» закон о религии от 1992 г. и бесконтрольно запустили в РК религиозные организации всевозможных мастей, а вместе с ними и «идеологических диверсантов». И этот закон противоречил Конституции РК, по которой Казахстан является светским государством; противоречил и традициям, культуре казахского народа.

Многие религиозные культы, пришедшие к нам извне, имеют мало общего с нашей духовной культурой и историей. Некоторые из них несут учения, нарушающие законы нашего государства. В частности, призывы не служить в армии, призывать к страсти в случае военных конфликтов. Есть призывы явно экстремистского толка, представляющие угрозу национальной безопасности.

И началась война за умы наших граждан: в школах, кинотеатрах шли лекции, выступления Иеговы и др., миссионеры открывали свои представительства, молодежь отправлялась на учебу в зарубежные религиозные заведения, многие из которых впоследствии проводили свою «политику», и т.д. И зародилась мировоззренческая «каша» — необходимое условие для цивилизационного разлома.

«СТЕПНОМУ» ИСЛАМУ НЕ ПРИСУЩ «ДЖИХАД»

В религиозной области накоплен значительный опыт человечества, да и немалый в самой Степи. Общеизвестна и основа нынешней государственной политики в этой сфере: развитие традиционной духовной культуры, а не «импорт» зарубежных верований и миссионеров. А в светском государстве должно еще развитие науки, идеологии и культуры, отделенной от религии, а также — поддержка гибкого «степного» ислама.

Такое понимание у нас при-

шло запоздало, когда к нам бесконтрольно зашло много религиозных организаций и сект, часть из которых финансировалась и поддерживалась извне, часть была вытеснена из соседних стран, в том числе и радикального направления.

В Степи за многие века был достигнут удачный симбиоз: без войн и потрясений доисламские обычаи, элементы тенгрианства, особенности образа жизни вошли в «степной» ислам, в том числе вера в аруахов, почитание предков, природы, свадебные, погребальные обряды, открытое лицо женщин и т.д.

«Степному» исламу не присуще понятие «джихад» в том значении, в котором используют джихадисты. В Степи не было войн, столкновений под лозунгами джихада: еще в начале XX в. казахи шли в бой с именами своих предков, Аруахов; в уранах (боевых кличах) не звучали суры из Корана. Поэтому, чтобы быть салафитом, по крайней мере, надо отойти от традиций и веры предков.

И этот «чистый» ислам, в отличие от «степного» ислама, развивается вне национальных культур, ставит во главу угла законы шариата и халифата. В такой ситуации трудно говорить о том, что ситуация способствует восстановлению национальных ценностей.

ИСТИНОЙ ЯВЛЯЕТСЯ КУЛЬТУРНОЕ НАСЛЕДИЕ НАШИХ ПРЕДКОВ

Особенности «степного» ислама принимались и учитывались во всем мусульманском мире. Это выразилось, в частности, в признании учения наиболее известного из суфиев Ходжа Ахмета Яссауи, который способствовал «примирению» ислама с тенгрианством.

Ходжа Ахмед Яссауи считается одним из тех, кто разработал концепцию аулие (святых), уважение и поклонение которым стало важной частью исламской традиции в Средней Азии. Культ поклонения святым, который тесно связан с традицией уважения к предкам, был очень важен для тюркских народов.

В «степном» исламе проявился религиозный синкретизм («соединение, объединение») — соединение разнородных вероучительных и культовых положений в процессе взаимовлияния религий в их историческом развитии. Ханафитский мазхаб был очень гибким и либерально относился к местным традициям, перени-

мал доисламские особенности, т.е. не был ортодоксальным. В этом отношении «степной» ислам уникален.

Поэтому необходимо принятие новых программ, предусматривающих усиления светской государственной идеологии, знания государственного языка, истории, культуры казахского народа.

Теизм, атеизм, агностицизм и т.д. должны быть личным делом каждого, но это не должно проявляться публично, если, конечно, не связано напрямую со служебной необходимостью.

В светской стране религиозное просвещение должно присутствовать для борьбы с радикализмом, экстремизмом, но религиозная пропаганда недопустима.

В соответствии с Конституцией Казахстан является светским государством, в котором религия отделена от государства. Это положение должно определять государственную политику в области религиозных отношений, в области среднего и высшего образования, развития науки, государственной идеологии и т.д.

Светское государство — государство с устройством, где религия отделена от власти, и которое регулируется на основе гражданского, а не религиозного обоснования. В то же время светскость не есть атеизм.

Однако этого мало — необходимо развивать государственную идеологию на основе Конституции светского государства, традиционную культуру и духовность, поднимать уровень образования и науки.

Пройдет немало времени, прежде чем придет осознание, что истину невозможно перенять от кого-то, если она отсутствует в тебе. Лишь та истина является истиной, которая выстрадана и порождена тобой. Независимо от нашего отношения, такой истиной является культурное наследие наших предков, которое мы и должны беречь и преумножать.

В век конфронтации разных цивилизаций стоит проблема выживаемости, в которой существенную роль сыграет сохранение нравственности, традиционной культуры, стремление к современным знаниям и формирование нового мировоззрения в соответствии с глобальными изменениями. Та же новая Япония появилась на принципах «традиция плюс инновации», «японский дух плюс западная технология».

Исторически ислам в казахском обществе играл заметную роль. В наше время религия должна быть в сфере нравственного воспитания, регламентирования и сдерживания негативного влияния деструктивных организаций. Но она не должна распространяться на все сферы общественного сознания, не должна занимать место идеологии, науки. Это достаточно опасно и может привести к научно-технологическому отставанию общества, дефициту специалистов для экономики, образования и т.д.

регионах. Укутанная в длинное покрывало женщина не должна учиться в вузе, работать вместе с мужчинами, заниматься общественной работой, политикой, искусством и т.д. Как результат идеологической обработки — отъезд несколько лет тому назад казашек с семьями или без семьи в Сирию, чтобы жить по законам шариата и халифата.

У нас с малых лет дети посещают мечети и церкви. Нередко оразу держат даже школьники, хотя с точки зрения медицины это вредно для растущего организма.

Государство своими руками создало религиозную оппозицию,

отношении полов, регламентацию общественных отношений.

Исторически казахи не отличались религиозным фанатизмом; этому отчасти препятствовал и кочевой образ жизни, который предполагал свободу от каких-либо догм, «слитность» с природой, а не с книжной религиозной культурой. Природа, окружающая среда диктовала свои законы — она была своеобразной «мечетью», а звездное небо — путеводителем в мифологическом и прямом смысле. Даже был свой природный календарь.

КАЗАШКИ НЕ ЗНАЛИ ХИДЖАБА

Женщины у казахов в отличие от мусульманок-ортодоксов соседних народов были более свободны. Не было принято закрывать лица, носить паранджу. Жизнь в юрте, где не было «мужской» и «женской» половины, и общий прием пищи вокруг круглого дастархана говорили о равноправии мужчины и женщины.

В Степи в теплое время девочки и девушки ходили с непокрытой головой, покрывали голову замужние женщины. Казахские женские украшения и национальная одежда имеют доисламскую историю — саукеле, камзол, бөркі, шошақ бөркі, бока, платье и т.д.

Или возьмите относительно равноправие мужчин и женщин у казахов. Достаточно вспомнить айтысы (например, как Дина Нурпейсова участвовала в них наравне с мужчинами), игру «кыз куу», не говоря уже о девушках-батырах: Томирис, Бопай Ханым, Сапара Матенкызы и др. Даже в годы Второй мировой войны наши девушки-добровольцы показали примеры мужества, отваги и смелости: Алия Молдагулова, Маншук Маметова, Хиуаз Доспанова и др.

Не говоря о Кодексе РК «О браке и семье», где законодательно закреплено равноправие супругов.

В Конституции нашей страны записано: «Статья 22. 1. Каждый имеет право на свободу совести. 2. Осуществление права на свободу или ограничивать общечеловеческие и гражданские права и обязанности перед государством». Иными словами, гражданские права и обязанности перед государством ставятся «выше», чем право на свободу совести.

Это статья Конституции для тех, кто считает, что Основной закон дает полную свободу совести, поэтому, мол, можно ходить в школу в хиджабе. Однако это не так — в светском государстве религиозные верования не должны ограничивать право детей на светское образование в государственных школах, где имеется школьная форма.

Не свойственный в Степи религиозный радикализм отдельных родителей у нас дошел до того, что они вместо знаний прививают маленьким детям религиозные представления и конфликты с законами общества. Выбор религии, религиозных предпочтений необходимо предоставлять с достижения совершеннолетия, а не с дошкольного возраста.

По этой причине необходимо дополнение к закону «О религиозной деятельности и религиозных объединений» о воспитании маленьких детей вне религии.

ИСЛАМСКИЙ РАДИКАЛИЗМ УЩЕМЛЯЕТ ПРАВА ЖЕНЩИН

В РК МЕНЯЕТСЯ МЕСТО ЖЕНЩИНЫ В СЕМЬЕ И ОБЩЕСТВЕ

Ведь радикализация наших граждан произошла не где-то за рубежом, а у нас. Значит, для этого процесса были и есть соответствующая среда, литература, мечети, имамы, обучение молодежи за рубежом, туризм, социальные сети и т.д.

Сравните светский Афганистан и Афганистан 1950–1960 гг. и Афганистан 1990–2000 гг., современное положение женщин — ситуация может измениться быстро, за несколько лет, за десятилетие. А ведь все начиналось с хиджаба. Затем запретили учиться в школе, женщинам — работать и т.д. Власти начали применять шариатские методы наказания, чаще стали появляться публичные казни. Была создана религиозная полиция, которая контролировала как дресс-код женщин, так и внешний облик мужчин.

В Иране в 2018 году беспорядки начались под лозунгами «Люди нищенствуют, а духовенство возомнило себя богами» и др. Женщины выходили на улицы, демонстративно снимая с себя хиджаб как наиболее заметный признак религиозного диктата, подавления демократического свобод, отсутствия гражданского равноправия. Религиозная проблема актуальна не только для Афганистана, Ирана и др., но и для тех стран, где религиозность набирает силу, где внешним факторам уделяется больше внимания, чем внутренним и т.д.

И в Казахстане под воздействием религии тоже постепенно меняется место женщины в семье и обществе, особенно в западных

которая представляет определенную опасность. Если у нас была бы развита национальная культура, литература, система образования, государственная идея, то школьники и студенты ходили бы в театры, библиотеки, кинотеатры, музеи, выставки, а не в мечети и церкви, и стремились бы к знаниям.

Если государство уделяло бы должное внимание нравственности, семейным ценностям, борьбе с проституцией, наркоманией, алкоголизмом, коррупцией и т.д., то не было бы нравочений со стороны «исламистов». В приоритете были бы национальные интересы, традиционная культура и религия, а не религия другой страны.

Религия стала влиять и на семейные, гендерные отношения. Наши имамы призвали написать петицию и собирать подписи в поддержку хиджабов в учебных заведениях, учили мужчин бить камочью своих жен, чтобы не оставлять следов, покрывать головы маленьких девочек, проводили обряд «неке кию» без официальной регистрации брака и т.д.

Участились и разводы по исламским законам, когда муж дает развод жене одним только словом «талак» («развод»), и брошенная семья остается без алиментов, потому что не было официальной регистрации брака. По публикациям в СМИ, таким правом пользуются и сами имамы. От них не отстают и некоторые чиновники. Не говоря о заметном снижении уровня образования, науки, культуры, литературы. Такие тенденции будут усиливаться, если государство будет безучастным.

В СМИ писали, что набирают обороты элементы «священных браков» («бауырласу»): девушки выходят замуж за представителей радикального течения ислама, затем их мужья, произнося слово «талак», разводятся с ними и передают их своим друзьям. После этого девушка снова выходит «замуж» и схема повторяется. В результате «боевая подруга» может родить детей, не зная от кого ребенок.

ШАРИАТ, ПО СРАВНЕНИЮ С АДАТОМ, НЕ ПОЛУЧИЛ ДОМИНИРУЮЩЕЙ РОЛИ

«Салафизм», «ваххабизм», «чистый» ислам у нас появились не сами по себе. Например, до 2000 года эти и другие радикальные течения у нас были малоизвестны. Об этом в свое время рассказал в интервью «Каравану» первый муфтий Ратбек Кажы Нысанбаев, который противостоял проникновению к нам сомнительных миссионеров. «Вначале мы беседовали, но после завершения разговора я обычно просил его сделать. А поскольку я был знаком со многими религиозными деятелями мира, обращался к ним с просьбой проверить данные того или иного человека. После такой проверки эти миссионеры, как правило, быстро уезжали из Казахстана. Знаю, что многие из них оседали в Таджикистане, Чечне, Кыргызстане и даже Узбекистане. И мы все знаем, какие события там происходили. Иначе говоря, мы не дали лжемиссионерам развернуться у нас», — сказал первый муфтий.

А вот как раскрыл «проблему хиджаба» Ратбек Кажы Нысанбаев: «Арабское слово, означающее «покрывало». Там и мужчины кутаются, и женщины. Еще до ислама арабы так ходили. После они стали мусульманами, но продолжали носить ту же одежду. Эта одежда не имеет никакого отношения к исламу, а связана с климатом, погодой, чтобы лица не обгорели на солнце. Что касается никаба, паранджи, они защищают женщин от взгляда. И к религии это тоже не имеет отношения».

И его взгляды на «женскую проблему» соответствуют традиционной культуре: «И если говорить о воспитании, нужно сестрами обращаться очень хорошо. Они росли свободными. Вспомним, что у казахов есть игра «Кыз-куу», когда всадник должен догнать девушку на коне. Если он этого не сумеет сделать, она может отхлестать его влеткой. Наши девушки росли вольно, потому и отличались воинским духом».

В самом деле, в казахском обществе шариат, по сравнению с адатом, не получил доминирующей роли. Особенности кочевого уклада жизни накладывали отпечаток на духовную жизнь, на

Казахстан в годы независимости подвергся небывалой идеологической и религиозной обработке. В стране создались благоприятные условия для появления духовной химеры, в которую окуналась молодежь, не знающая своих традиций, культуры, языка. Этому способствовали и принятые законы в начале 90-х гг., и некоторые особенности проводимой государственной политики, и коррупция, и слабость национальной культуры.

люлек — атеист или последователь традиционной религии, а к нему ежемесячно навевались Свидетели. Дело дошло до того, что в городах предлагали «проповеди» по телефону.

У нас официальное количество активных членов движения (священнослужителей, крещенных Свидетелей Иеговых) 18 000, а общее количество посещающих собрания организации свыше 30 000 человек, что больше, чем в России (в процентном соотношении), куда они проникли еще до революции.

мира иеговисты имеют различные проблемы с властью и обществом, поэтому имеются ограничения и даже запрет на их деятельность. Это проистекает из отношения секты к институтам государства: постепенная ликвидация «сатанинского» государства путем игнорирования власти, армии, силовых структур, учебных заведений, общественной работы, законов и т.д.

По некоторым данным, РК является одной из главных кандидатур на «освидетельствование»: руководство секты (Бруклин, США)

даже с участием учителей (!). Дети Свидетелей в казахстанских школах не посещают школьные мероприятия, не отмечают государственные праздники и т.д., потому что родители запретили им это делать.

Запреты «Свидетелей Иеговы» для своих последователей направлены на то, чтобы они не были гражданами данной страны. Например, запреты: служить в армии, помогать своему государству во время войны, участвовать в социальных реформах, принимать участие в любых национальных

Россия, Китай, КНДР, Узбекистан, Туркмения, Грузия, Таджикистан, Саудовская Аравия, Египет, Иран, Ирак и др.). В мире общее количество активных членов движения 8,34 млн человек.

Когда в соседних странах ввели запреты или ограничения, немало Свидетелей перебралось в нашу страну, где для их деятельности были неплохие условия.

ВЕЛИКАЯ ПИРАМИДА ЧАРЛЬЗА РАССЕЛЛА- ОСНОВАТЕЛЯ

«В целом, не остается ни одной стороны жизни, не затронутой этими запретами. При помощи таких всесторонних запретов секта контролирует поведение, а, следовательно, и сознание своих членов. В секте практикуется тотальное доноительство друг на друга, и за каждое нарушение полагается наказание» (см. Что запрещено «Свидетелям Иеговы»).

Есть вроде безобидные запреты, однако в совокупности они превращаются в существенный рычаг психологического воздействия вплоть до вмешательства во взаимоотношения между супругами. Например, запрет дружить с соседями, поддерживать мирские знакомства, заниматься спортом (отнимает время от свидетельства, соревнования аморальны), известные ограничения в интимных отношениях, выборе продуктов питания и др. Даже если вы породнились с иеговистами, обычно они предпочитают сидеть за отдельным столом, а не вместе с вами.

Примечательно, что в реальности перевод Свидетелей имеет очень мало общего с Библией, поскольку в нем все основные догматы христианской веры сильно видоизменены. Их миссионеры долго внушают потенциальному члену секты, что его жизнь вскоре должна измениться к лучшему, внушают надежду на счастливую и вечную жизнь, когда случится конец света. На все возражения и сомнения потенциальной «жертвы» они с постоянной счастливой улыбкой на лице безапелляционно заявляют, что Истина то, что они проповедуют, все остальное от сатаны, мир вскоре погибнет, останутся лишь последователи Иеговы.

В своей экономической политике мощная пропагандистская машина напоминает финансовые пирамиды. Все члены Руководящего совета принадлежат к классу 144 000 «помазанников», исповедующих надежду на небесную жизнь. Нищих надежду на небесную находят высшая каста активистов. В нее допускаются лишь те члены секты, которые проповедуют не меньше одного часа в месяц. А еще более 14 млн пытаются из простых «поданных» примкнуть к этой касте иеговистов, гордо именующих себя возвещателями.

На распространение своих идей они не жалеют ни времени, ни средств: бесплатно распространяют хорошо иллюстрированный журнал «Сторожевая башня», выходящий даже на казахском языке, всякие брошюры, книги, в социальных сетях настойчиво приглашают на свои собрания.

Конечно, есть вопрос об этой секте, деятельность которой запрещена в соседних странах: почему «Свидетели Иеговы» продолжают свою деятельность у нас, хотя и в РК у них были проблемы с законами?

Дастан ЕЛДЕС

ДУХОВНАЯ ХИМЕРА: ЯВНОЕ «ОСВИДЕТЕЛЬСТВОВАНИЕ» КАЗАХСТАНА

В РК СВИДЕТЕЛЕЙ ИЕГОВЫ БОЛЬШЕ, ЧЕМ В РФ

Например, в этот период в РК начало стремительно расти количество Баптистских церквей. Согласно статистике, если в 1993 г. действовало 129 баптистских объединений, то в 2002 г. — 281, в 2007 г. — 290. На начало 2011 г. действовало 362 религиозных объединений и групп евангельских христиан-баптистов, при этом 48 из них не были зарегистрированы органами власти.

Особенно бурный рост отмечался среди нетрадиционных для Казахстана направлений, в основном пятидесятнических, пресвитерианских и харизматических общин, община сайентологов. Эти общины появились преимущественно в 90-ые гг. XX в. Многие из них были созданы иностранными миссионерами и получали значительную помощь из-за рубежа.

Самое прискорбное в этой ситуации заключается в том, что все негативное в духовной сфере, межэтнических отношениях, отношении к РК, как губка, впитывают молодежь и дети. Ведь в 90-ые гг. собрания некоторых религиозных организаций перенесли в школы.

Чтение принципов, целей, задач различных сект и организаций представляет собой не менее увлекательное, чем чтение книг мемуаров или мемуаров о тайнах всемирных банкиров. Например, секты «Свидетели Иеговы».

«Свидетели Иеговы» далеко не безобидная организация, как кажется с первого взгляда. Подобные религиозные секты ставят своей целью устройство теократического государства Свидетелей Иеговы, предвещая гибель «сатанинским», по их мнению, странам «несвидетелей». Ну как не подходящая для такой цели наша толерантная страна!

Если устранить религиозный слой цели, то это антиконституционные призывы против устоев государства и нарушение Конституции РК: «Не допускается пропаганда или агитация нарушения целостности Республики, подрыва безопасности, религиозного превосходства» (статья 20, пункт 3).

Раньше Свидетели свободно распространяли журналы «Сторожевая башня», «Пробудитесь!», книги, брошюры, останавливали на улице, ходили по домам, предлагая изучать Библию, настойчиво приглашая на свои собрания, навязывая свои религиозные идеи в нарушение Конституции РК о свободе совести. К примеру, че-

Даже после некоторого ужесточения закона о «О религиозной деятельности и религиозных объединениях» Свидетели не перестали вести работу на улицах городов. Это как бы случайный разговор на улице, когда тебя окликают незнакомые люди и задают какой-нибудь вопрос, например, как вы относитесь к суицидам, к росту преступности, есть ли в Казахстане справедливость и т.д. Обычно это две представительные женщины, редко мужчины. В конце разговора они зовут на свои собрания и вместо своих журналов и книг дают ссылку на сайт, где, мол, можно найти ответы на все вопросы и даже решить свои проблемы.

В этих беседах нередко задается риторический вопрос: а верите ли вы в Бога? Затем беседа плавно переходит о библейских «истинах», которые проповедуют Свидетели.

Даже в условиях пандемии, карантина представители нетрадиционных учений нашли способы проповедования и методы привлечения своих сторонников — они активнее стали использовать современные технологии: мобильную связь, мессенджеры, социальные сети и даже сайты объявлений. В СМИ писали, что некоторые религиозные организации не подчинились карантинным мерам и продолжали свои службы, собрания, встречи.

СВИДЕТЕЛИ НЕ ХОТЯТ БЫТЬ ГРАЖДАНАМИ СТРАНЫ?

А ведь их совсем незначительное количество в европейских государствах, где распространено протестанство, к которому относятся «Свидетели», и тем более в восточных странах. В большинстве стран

выделило огромные средства для расширения своего присутствия в нашей стране — по непроверенным данным более млрд. долларов. Недаром в последнее время появились миссионеры, которые могут сносно вести работу на казахском языке. Имеются качественные «свидетельские» песни, книги, журналы на казахском языке.

В 1998 г. США приняли закон «О международной свободе вероисповедания», позволяющий американцам вмешиваться (!) во внутренние дела любых государств, где понятие отличается от американского. Власти США не скрывают, что рассматривают религию исключительно как один из инструментов давления в своей внешней политике. Поэтому многие секты у нас имеют американское происхождение.

Иеговисты работают и с детьми (!), ибо раньше проводили свои собрания в школах. По крайней мере, в 90-ые годы они проводились вполне легально, иногда

праздниках, приветствовать флаг, главу государства или другие национальные символы, поддерживать мирские связи, получать высшее образование (настоятельно не рекомендуется). Свидетели Иеговы не исполняют государственный гимн, не отдают честь флагу или гербу.

Необходимо воспрепятствовать миссионерской работе — это инструмент колониальной системы. Миссионеры обычно шли за колонизаторами, чтобы вслед за завоеванием страны овладеть умами их жителей. По этому самое главное богатство. Поэтому нужно жесткое ограничение закона: полностью запретить уличную пропаганду, религиозную работу под видом лечения, образовательных программ и т.д.

В России, Армении и др. республиках СНГ, как и у нас, на волне либеральной политики 90-х гг. появились большое количество «Свидетелей», которые ныне в отдельных регионах признаются экстремистскими. Например, в РФ согласно решению суда, иеговисты объявлены в Москве вне закона, организация свидетелей «Таганрог» ликвидирована, ее деятельность в Таганроге, Неклиновском и Матвеево-Курганском районах Ростовской области запрещена. Литература иеговистов (34 пункта) признана экстремистской и включена в федеральный список экстремистских материалов: номера журналов «Пробудитесь!» и «Сторожевая башня» возвещает царство Иеговы, изданные в Германии, а также книги и брошюры, изданные в Нью-Йорке.

Как и следовало ожидать, тогда за «Свидетелей» заступились Европейский суд по правам человека (ЕСПЧ) и Госдеп США — это «их секта» как средство идеологической обработки граждан других стран.

В 34 странах деятельность «Свидетелей Иеговы» запрещена или сильно ограничена (Сингапур,

О происходящих событиях на границе с Афганистаном, которых в последние недели всё больше опасались правительства Таджикистана, Туркменистана и Узбекистана, рассказал автор Azattyq.

Правительство Афганистана пало перед движением «Талибан». Несмотря на то, что у правительств стран Центральной Азии в запасе были годы, чтобы обдумать и разработать план на случай таких событий, похоже, что первые ударные волны со стороны южных границ застигли Таджикистан и Узбекистан врасплох.

Таджикистан с начала июня готовился принять беженцев в случае ухудшения ситуации на севере Афганистана — ждать этого пришлось недолго.

Большинство перешедших из Афганистана через границу с Таджикистаном в конце июня были военнослужащими или членами военизированных формирований — всего около 150 человек. У них не было ни продовольствия, ни боеприпасов. Да и другого выхода, кроме как бежать из Афганистана, тоже не было.

После этого на таджикскую территорию перебежали, по данным афганского правительства, еще около 2300 человек. Всех, как сообщается, посадили в самолеты, которые направлялись в Кабул.

Узбекистан столкнулся с аналогичной ситуацией в конце июня, но в меньшем масштабе, когда десятки афганских солдат и военизированных формирований попытались пересечь границу, но были отправлены обратно.

А в начале июля около тысячи афганских мирных жителей пересекли границу на востоке Таджикистана.

Начиная с 14 августа, когда крупнейший город на севере Афганистана — Мазари-Шариф — перешел под контроль сил «Талибана», массовый отток людей из Афганистана стал буквально «лётным» — самолетами и вертолетами, что, по всей видимости, шокировало таджикские и узбекские власти.

ПРОТИВОРЕЧИВЫЕ ВЕРСИИ СОБЫТИЙ

Сколько самолетов пересекло воздушные границы Центральной Азии — неясно, так как поступающие данные имеют значительные расхождения.

В одном сообщении говорилось, что 14–15 августа по меньшей мере 22 военных самолета и 24 вертолета из Афганистана пересекли воздушную границу с Узбекистаном и «их принудительно посадили в международном аэропорту [приграничного узбекского города] Термеза».

По сообщению, на борту этих самолетов находилось 585 афганских солдат.

15 августа еще 158 мирных граждан и военнослужащих пересекли реку Амударья, по которой проходит афганско-узбекская граница.

17 августа генеральный прокурор Узбекистана опубликовал заявление, в котором говорится, что в период с 14 по 15 августа 46 афганских самолетов и вертолетов «незаконно» пересекли границу в Термезе. Это заявление было позже удалено, как сообщила Генеральная прокуратура, в связи с фактологическими ошибками.

Ведомство даже не попыталось

ХАОС В АФГАНИСТАНЕ ПЕРЕКИНУЛСЯ ЧЕРЕЗ ГРАНИЦУ В ЦЕНТРАЛЬНУЮ АЗИЮ

предоставить объяснение того, каким образом, учитывая большое количество гражданских и военных чиновников, побывавших в последнее время в регионе, в исходном сообщении появились фактологические ошибки.

18 августа компания Janes Defense сообщила, что на спутниковых снимках видно, что по состоянию на 16 августа в аэропорту Термеза находились «21 небольшой самолет с неподвижным крылом» и «около 26 вертолетов» ВВС Афганистана.

Другие противоречивые сообщения касались одного афганского военного самолета, который, по первоначальной информации, разбился 15 августа в Сурхандарьинской области Узбекистана, граничащей с Афганистаном.

Gazeta.uz сообщает, что двое афганских военнослужащих были доставлены в местную больницу, предположительно, после того, как они выпрыгнули из самолета.

Позднее было заявлено, что самолет был сбит силами ПВО Узбекистана при попытке нелегально перелететь через границу из Афганистана.

Еще больше усугубили неразбериху поступившие 16 августа сообщения о том, что 15 августа в воздушное пространство Узбекистана вторглись три афганских военных самолета с просьбой разрешить посадку на военной базе в Ханабаде.

Но узбекские авиадиспетчеры приказали афганским пилотам приземлиться в Термезе, и для их сопровождения были отправлены два узбекских МиГ-29.

Сообщается, что один из афганских самолетов столкнулся с узбекским самолетом и они потерпели крушение в Шерабадском районе Сурхандарьинской области. Сообщается, что пилоты обоих самолетов катапультировались.

14 августа узбекские власти позволили 84 афганским военным пересечь границу с Узбекистаном для получения медицинской помощи и временного убежища, хотя было сообщено о столпотворении сотен афганцев на соединяющем две страны мосту «Дустлик».

В МИД Узбекистана тогда заявили, что ведутся переговоры с афганской стороной о возвращении граждан.

Генеральная прокуратура заявила, что предъявит афганцам

обвинение в незаконном пересечении границы с Узбекистаном. Для многих из этих солдат узбекская тюремная камера, вероятно, предпочтительнее того, что их ждет в контролируемом талибами Афганистане.

Как сообщает афганский телеканал «Толо», с 15 по 16 августа из Афганистана в Таджикистан и узбекский город Термез было совершено 45 рейсов.

16 августа таджикская редакция Azattyq со ссылкой на источники в Государственном комитете по чрезвычайным ситуациям сообщила, что три самолета и два вертолета из Афганистана, на борту которых находились 143 афганских солдата, приземлились в южном таджикском городе Бохтар.

Сбежавший президент Афганистана Ашраф Гани (справа) и вице-президент Абдул Рашид Дустум

По информации независимого таджикского новостного веб-сайта Asia-Plus, министерство иностранных дел Таджикистана заявило: «Мы получили сигналы SOS, после чего, в соответствии с международными обязательствами страны, было принято решение разрешить афганским военным [самолетам] совершить посадку в аэропорту города Бохтар».

В МИД заявили, что было всего два самолета и они оба «полетели обратно» в Афганистан после высадки пассажиров. Сообщается, что афганских солдат разместили в общежитии местного университета.

Издание «Азия-Плюс» также сообщило, что источник в посольстве Узбекистана в Таджикистане утверждает, что 18 афганских самолетов — два пассажирских и 16 военных — вылетели в Таджикистан.

Информации о ситуации на

границе Туркменистана с Афганистаном мало. Туркменские государственные СМИ, как и ожидалось, не сообщали ни о каких знаменательных событиях, произошедших в последнее время в Афганистане.

Однако Туркменская редакция Azattyq сообщила, что туркменские власти не позволяют афганцам — военным или гражданским, в том числе этническим туркменам, — пересекать границу с Туркменистаном.

ИЗВЕСТНЫЕ АФГАНЦЫ — ОФИЦИАЛЬНО НЕ В ЦЕНТРАЛЬНОЙ АЗИИ

15 августа, когда президент Афганистана Ашраф Гани бежал из своей страны, были сообщения

о том, что он направился в Таджикистан.

Таджикские власти отрицали, что Гани приземлился в Таджикистане, хотя сообщалось, что Гани летел в сторону Таджикистана, когда покинул Кабул.

Имеется по крайней мере одна версия, согласно которой Гани договорился лететь в Таджикистан, но в последний момент и «по неясным причинам» Таджикистан отказался его принять.

Официальные лица Объединенных Арабских Эмиратов заявили 18 августа, что Гани и его семья находятся в Дубае, хотя дата его прибытия туда неизвестна.

14 августа бывший вице-президент Афганистана и полевой командир Абдул Рашид Дустум, который ранее был назначен руководить афганскими правительственными силами в северном Афганистане, и бывший губернатор провинции

Балх Ата Мухаммад Нур, как сообщается, бежали из Мазари-Шарифа с многочисленными войсками и автотранспортом и попытались перейти на территорию Узбекистана.

Сообщалось, что Дустум и Нур всё еще находятся на территории Узбекистана. Однако, по информации Узбекской редакции Azattyq, МИД Узбекистана отрицал нахождение Дустума, Нура или Гани в стране.

ЧТО ДАЛЬШЕ?

Таджикистан не подавал никаких сигналов о том, что собирается отправлять кого-либо из находящихся в настоящее время на его

территории афганцев обратно в Афганистан.

Узбекские власти стараются не портить свои связи с талибами и по этой причине они, по всей видимости, отказываются принимать беженцев.

17 августа министерство иностранных дел Узбекистана опубликовало заявление, в котором говорится, что узбекская сторона поддерживает тесные контакты с талибами и «любые попытки нарушения государственной границы будут жестко пресекаться».

Как уже упоминалось, официальные лица Туркменистана не делают никаких публичных комментариев по поводу ситуации в Афганистане, помимо ранее прозвучавших призывов к стабильности в соседней стране, а Ашхабад почти никогда ничего не говорит о ситуации вдоль границы Туркменистана с Афганистаном.

Официальные лица Туркменистана встречались с представителями «Талибана» по крайней мере три раза в 2021 году, но, несмотря на все заверения, которые стороны давали друг другу, президент Туркменистана Гурбангулы Бердымухамедов, похоже, не уверен в безопасности своей страны.

Помимо того, что произошла потеря и военной техники — большей части закупленного за последние шесть лет вооружения — в районы вдоль афганской границы, Бердымухамедов также принял приглашение быть гостем в Таджикистане в середине сентября на саммите Шанхайской организации сотрудничества. Бердымухамедов дважды участвовал в этом мероприятии — в 2007 и 2016 годах.

Он также будет участвовать в саммите возглавляемой Россией Организации Договора о коллективной безопасности в Душанбе. Бердымухамедов прежде не доводилось присутствовать на заседаниях ОДКБ.

Если произошедшее в первые несколько дней после падения афганского правительства перед «Талибаном» — худшее из того, с чем государства Центральной Азии придется столкнуться в будущем, они, вероятно, сочтут себя счастливыми.

Но это напоминание о том, что Центральная Азия и Афганистан тесно связаны, и если что-то будет происходить в Афганистане, то препятствовать распространению этого на Центральную Азию будет сложно.

Брюс ПАННИЕР
(перевод с английского языка)

(Басы өткен сандарда)

Білім-ғылымның пайдасы туралы ап-талап, айлап айтуға болады. Бірақ, қанша айтқанда да Абай атамыздан асыра айта қоюмыз қиын шығар:

Жасымда ғылым бар деп ескермедім,
Пайдасын көре тұра тексермедім.
Ержеткен соң түспеді уысыма,
Қолымды мезгілінен кеш сермедім.
Бұл махрұм қалғаным кім жазалы,
Қолымды дөп сермесем өстер ме едім?
Бірақ, бүгін басқа заман, кеш сермеу мүмкін емес. Ендеше данышпан атамыз:

Жастықтың оты қайдасын,
Жүректі түртіп қозғамай?
Ғылымның біліп пайдасын,
Дүниенің көркін болжамай?! – деп, келер ұрпағын қимылға, іске, белсенділікке, соның ішінде ғылымды білуге шақырған жоқ па еді? Кәзір Оңтүстік Корея елінде жастар

Ажалдан хабар келгенде, сені тастап, басқа біреудің қолына көшіп кете барады. Екіншісі – ата-ана, жұбайың, балаларың, дос-жарандарың. Олар – саған мазар басына дейін еріп барар, содан кейін бет-бетіне кетер, бірте-бірте ұмытар. Үшіншісі – бұл дүниеде жасаған жақсылығың, істеген қайырымды істерің, қалдырған үлгі-неге сөздерің. Олар сен туралы ұдайы сөйлеп тұрады.

Біз осы екі мысалдан көріп тұрғандай достық та әртүрлі болады екен. Қазақ оны «бір дос бар – қолыңнан малың кеткенше, бір дос бар – мұрныңнан қаның кеткенше,

Қыз ұстаған жібектей болады
Жадыраған жаздай болады,
Айдын көлдегі қаздай болады,
От ау ортасындағы оттай болады,
От ортасындағы шоқтай болады,
Тұрағы алтын шырақтай болады,
Тұяғы асыл пырақтай болады,
Мұнша дәулет кімге барып тұрақтай алады?!

...Мақаш әкім мен досы Жантұрған би бір нәрсеге келісе алмай, сәлемдері жараспай жүреді. Бірде Мақаш Есенқұл Беріш Бекейдің үйінде отырса үстіне Жантұрған келеді.

ЕЛІҢНІҢ ЕРІ БОЛ, АРДА-ШЕР!

(атаның немереге өсиеті)

түгелдей дерлік жоғарғы білім алып шығады. Бұл халықтың жалпы таным деңгейін көтереді. Олай болса Арда-Шер балам, саған, сенің қатарларыңа білімнің, оның ішінде ғылымның тек пайдасын ғана емес, жалпы қажеттілігінің маңызын ұғынып, түсінуге барынша күш салу, құлашты сермеу, батыл қимылдау ғана қалады. Абай атамыздың:

Білімдіден шыққан сөз
Талаптыға болсын кез.
Нұрын, сырын көруге
Көкірегіңде болсын көз, - деген өсиетін әрі ту етіп көтеріп, әрі ұран етіп алға ұстасан арманына жетесің, Арда-Шер.

10. ДОС. ЖОЛДАС

«Мұнан менің қай жерім аяулы деп,
Бірге тұрып қалады кім майданда?»
Абай

Арда-Шер балам, қазақ «құданы Құдай қосады, досты періште қосады» дейді. Оның және екінші түрі бар: «Құданы Құдай қосады, досты өзің таңдайсың». Біріншісі менің ойымша, баланың әлі жас, күнөден пәк кезінде тапқан достары жайлы айтылса керек. Ал енді адам ес біліп, етек-жеңін жинап, кәметке толған немесе онды-солын бағамдай алатын балғын шаққа жеткен кезден бастап, екінші мақал тура келетін шығар. Адамның өскен кезде ең жиі араласатыны өзінің бірге туған бауырлары да емес, нақ осы достары болады. Сондықтан Абай атаң айтқан өмірден сертінен айнымас қажымас дос таба білу өте жауапты іс. Менің пайымдауымша, адамның өзі біреуден қорқатын болуы, біреуге құлай сенетін болуы, біреуді құлай сүйетін болуы, біреуді өлгенше жек көретін болуы заңдылық сияқты. Сенетінің кімің болады? Сенетінің досың болады.

...Ертеректе ел ішінде Әйтмбет деген сөзге шешен кісі болыпты. Бір отырыста Әйтмбет шешенге замандастары: «Достық нешеу?» - деп сұрақ қояды. Сонда Әйтмбет тұрып:

– Достықтың екі түрі болады. Бірі адал достық, екіншісі амал достық, – депті.

– Дұрыс-ақ. Енді оларды қалай ажырата аламыз? – дегендерге:

– Адал достық өмірлік нұсқа болады, амал достықтың өрісі қысқа болады, – деп жауап берген екен.

...Адамзат баласының үш досы болады. Біріншісі – тұрақсыз дос, ол – соңынан салпақтап жүріп жинаған дүние-мүлкің.

бір дос бар – кеудеден жаның кеткенше». Сондықтан адал адамды шығарда жаны бөлек деп сипаттайды. Ал енді дос үшін жаның беретін де дос бола ма? Болады. Бұл жағдай әсіресе бұрынғы жаугершілік заманда көп көрініс берген. Жараланған досы үшін қырғын шайқасқа қайта кіретін батырларды «жолдасын жауда қалдырмайтын жігіт» деп мадақтаған. Бұл - достықтың ең үлкен шыңы. Ондай бақыт кез келген адамның маңдайына бұйырмайды.

...Көне заманда ажал айтып келеді екен – Әзірейіл періште «мен сенің жаныңды алайын» деп келді деп әр адамға ескертеді екен. Осындай жағдай он үш жасар баланың да басында болыпты. Сол кезде әлгі жас бала Әзірейілге: «сенен өтінішім бар - менің жанымды ертең осы уақытта келіп алшы, мен бүгін достарыммен армансыз ойнайын», - депті. Әзірейіл мақұл қойыпты. Бала сол күні құмары қанғанша ойнап, кешке үйге барған соң ата-анасына айтыпты. Олар бұл жайды естіп ойбайын салып жылапты. Баланың аға-інілері, әпке-қарындастары бар екен, олар да естіпті. Бала сондай-ақ үй маңайында туған-туысқандарына барып, олармен де қош айтысыпты. Олардың бәрі жап-жас баланың өмірден кететінін өкініпті. Бірақ, ешқайсысы сенің орнына мен барайын, менің жанымды алсын деп айта алмапты. Ертесіне Әзірейіл келген кезде баланың қасында оны соңғы сапарға шығарып салмақ болған ең жақын досы да отырыпты. Әзірейіл келгенде әлгі бала оған қарап тұрып, былай депті: «Ей, Алланың періштесі, мына бала менің ең жақын досым еді. Менің жасым бұның жасынан бір жас үлкен. Мен бұл балаға қарағанда бір жыл да болса өмірдің қызығын артық көрдім. Сондықтан сен бұның емес, менің жанымды ал!».

Ешқашан бұндай өтінішке тап болмаған Әзірейіл, не істерін білмей, Алла-Тағаладан кенес сұрапты. Сонда Алла-тағала: «Ол баланың өзінде де, әлгі досына да тағала» депті.

Жаңағыдай адал досы бар бала кейін пайғамбарлық қонған пәленше екен» деп айтып еді Дәуаттам. Мен сол пайғамбар болған адамның атын ұмытып қалыппын. Арда-Шер балам, сен осындай дос таба алсаң, кәнекей. Өзін де досқа барынша адал болғаның жөн. Осындай адал жақсы жанмен дос болған дегеннің қандай екенін Бәлтірік шешеннен тыңдайық:

Жақсымен жолдас болған,
Ел ұстаған тілектей болады.

Есіктен кіріп келе жатқан Жантұрғанға Мақаш:

– Сен кім, мен кім? – дейді. Жантұрған кідірместен:

– Сен – пышақ, мен – қайрақ, - деп жауап қайтарады. Мақаш:

-Халық жазды, - дегенде, Жантұрған:
-Халық кешті, - дейді.

Бұл сөзден кейін екеуі қайта жарасып, достасып кетіпті. Адал достар осындай болады Арда-Шер. Мақаш «мен – кіммін» дегенде? Жантұрған би оның дәрежесінің биік екенін мойындап, «сен – пышақ» деп шынайы бағасын берді. Досының әділ бағасына, кішіпейілділігіне риза болған Мақаш та «халық жазды» яғни, мен қателестім деп бірінші өзі кешірім сұрады. Мүмкін, кінәнің үлкені Жантұрғанда шығар, ол арасы бізге беймәлімі. Қалай болғанда да Мақаштың бірінші болып кешірім сұрауы, қаштық көрсетуі, оның нағыз парасатты, адамгершілік бейнесін байқатып тұр. Біздің әкем де: «Адам кісілікті, көкіректі сыртқа, ерегескен дұшпанға істер болар, басқа уақытта барынша кішіпейіл болған дұрыс» деп отыратын. Кішіпейілділік көрсеткен Мақаштың сөзін Жантұрған да қабыл алды.

«Мың досын болса да, біреуі жетпей тұрады». (Ж.Баласағұни)

«Досыңды барда да сына, жоқта да сына». (Ж.Баласағұни)

«Сыр айтылған досыңды «дұшпан» деп ұқ». (Құтып)

«Дос зынданда жатқанда керек. Дастархан үстінде дұшпан да дос». (С.Сарайи)

«Жаман дос – көлеңке, басыңды күн шалса, қашып құтыла алмайсың; басыңды бұлт шалса, іздеп таба алмайсың». (Абай)

Осындай дастан аулақ бола біл, Арда-Шер балам!

11. АР-НАМЫС. МІНЕЗ-ҚҰЛЫҚ

«Дүние қарап тұрсам бір кең сарай,
Сарайға көзім талды-ау қарай-қарай.
Тағдыр мен Тәңіріге өкпелеме,
Өзінен ер жігіттің бақ пен талай!»
Қазақтың қара өлеңі

«Арсыз қолым істеді,
Арлы бетім ұялды».

Абай.

Арда-Шер балам, біз әңгіме еткен ақыл, білім, талап, еңбек, жігер, бұның бәрі не үшін керек? Бұның бәрі адамның өмір сүруі

үшін керек. Адам не үшін өмір сүреді? Адам бұл өмірде бақытты болып өтіп, артына жақсы ұрпағын, жақсы сөзін, жақсы ісін қалдыру үшін өмір сүреді. «Тумақ – сүннет, өлмек – парыз» дейді исламда. Бұл не деген сөз? Бұл - адамның өмірге келу-келмеуі екіталай, ал келгеннен кейін өмірден кетуі міндет деген сөз. Одан ешкім қашып құтыла алмайды. Сондықтан әрбір адам өмірге келіп-кеткені, бар-жоғы білінбейтіндей болып емес, өшпес, өлместей болып өмір сүруге ұмтылғаны жөн. Өлместей болып өмір сүру дегеніміз әрбір адамның артында өлме өнеге болып, ең болмағанда бірауыз сөз қалу дегенді білдіреді.

...Әйгілі Мақаш әкімнен досы Жантұрған би:

-Адамнан адам артық па? - деп сұраған екен. Сонда Мақаш:

-Ханнан артық қара бар, қылыштан артық ара бар, кейбір қараның сөздері, хандыкіменен пара-пар, - депті.

Мен енді осы жерде өзімнің, апаңның, үлкен атаң мен үлкен нағашы атаңның өнеге етуге тұрарлық деген сөздерін жазып кетейін.

«Құда болған соң, құдаң келді дегенде орнынан ұшып тұрып, шапанының етегіне сүрінбеген құда құда емес». Отар Әміреұлы.

«Жігітке он екі өнер аздық етпейді, он үш өнер көптік етпейді». Әбдіуәли Ақжігітұлы

«Жақсылықты ұмытқан адам - адам емес адам». Әмірзақ Ақжігіт

«Не көрсен де оған алдымен өзің кінәлісің. Өйткені, біріншіден, сенің абыройыңның жеткен жері осы. Екіншіден, өзгенің ақылың жеткен жері осы».

Әмірзақ Ақжігіт

«Адам көп жасағаннан қартаймайды, көп жасығаннан қартайды». Әмірзақ Ақжігіт

«Қоры жоқ адам – қор адам». Гүлзейнет Отарқызы

«Адам жұртқа жұмбақ болуы керек». Гүлзейнет Отарқызы

Сен де сондай артыңда өлмес іс, өшпес із қалуы үшін жақсы азамат болып өсуің керек. Азаматты ұстап тұратын дінге, ұстыны - ар-намысы мен көркем мінез-құлығы. Біз «малым - жанымның садағасы, жаным - арымның садағасы» деген қазақпыз. Басқа бірде-бір халықта мұндай мақал жоқ, балам.

«Ердің екі сөйлегені – өлгені» дейтін де қазақ. «Ер жігіт ұстаған жерінен сынуы тиіс» деп те айтады. Бірақ, бүгін ұлтымыздың мінезі ұсақталып, халқымыздың мінезі майдаланып барады. Өкінішке қарай, бұл мойын бұлтартпайтын ақиқат. Тек ақиқат қана емес, ұлтқа төнген қатер. Сол қатерді жан-тәнімен сезінген Гүлтас Құрманбай атты ұстаз «Келіннің кесек сөйлегенінен, ұлдың сарқ сөйлегенінен без» депті. Сонау 30-жылдары Кеңес үкіметі қазақ халқының қаймағын қынадай қыра бастаған кезде-ақ ол зұлматтың аяғы осындай таял болып төнерін білген, басын бәйгеге тігіп жүріп «жұрт бүгіншіл, мен ертеңшіл» деген ұстанымнан айнымай, ақтық демі біткенше аянбай халқына қызмет еткен, елу жасқа толар толмастан-ақ, өзінің көзі тірісінде «қазақ халқының рухани көсемі» атанған Ахмет Байтұрсынұлы атамыз: «Біз тірі қалуымыз керек, тірі қалу үшін ірі болуымыз керек» дабыл қағып еді. Арда-Шер балам, әрбір істе тек қана ірі болуға тырыс. Біздің әкем «өрге қарап жығыламын» дейтін. Және «жұмыста жүре тарту керек» дейтін. Бұл – майда-шүйдені, балаққа ілінген тікен-шөпті, етек-тен тартқан ит-күшікті елемеген деген сөз. Рас, ірі болу оңай емес. Бірақ, ойын адал, ісін ақ болса, қандай ірі істі қолға алсаң да Алла-Тағалам өзі саған көмекке келеді. «Есебі - дұрыс, ісі – ақ, неден қорқады?» деген Алтын Орда ойшылы Сайф әс-Сарайи. Адам – пенде, пендешілікке салынған адамдардың сені аяқтан шалмақ болуына, жылына кедергі қоюына, бақтапай-ақ қой. Көреалмасушылығыңды ұртып жатпай-ақ той. Көреалмасушылығың көзіңе ілме. Күншілдігіңе күліп, мысықлап өте шық. «Күншілдік деген ауруға өлімнен басқа ем жоқ» (С.Сарайи), олардың жазасын Алла-Тағала берсін. Және. «Барлық бәленің басы – шарап» (Рашид-ад-дин), сен адам боламын десең осы бәледен өмір бойы аулақ бол!

(Жалғасы бар)

Әмірзақ АҚЖІГІТ

Түркияның Ерзурум қаласының Мустафа Кемаль Ататүрік атындағы университетінің ректоры Омер Чомаклының ұйымдастыруымен Түрік елінің әнұранының жүз жылдығына орай Халықаралық конференция өтті.

Қазақстан атынан аталған оқу орнының доктранты Қолдасбаева Гүлім Дүйсенқызы (ғылыми жетекшісі доцент доктор Ясин Махмут Якар) ғылыми зерттеу жұмыстарынан үзінді ұсынып, оның жұмысы халықаралық деңгейде бағаланды. Бұл зерттеу жұмысында ҚР Білім және ғылым министрлігі тарапынан бекітілген қазақ және орыс оқулықтарындағы мәтіндер қандай құндылықтарды дәріптейтіндігі зерттеліп, екі тілді білімнің қазақ балаларының өмірі мен психологиясына берер әсерлерін талқылана отырып, Түркия мен Қазақстанның білім беру жүйелері салыстырылды. Зерттеу барысында

Меншік иесі:
«Қазақ үні» ЖШС
ҚАЗАҚ ҮНІ
Президент –
Қаныш ЖАРЫЛҚАСЫН

Бас редактор –
Құлтөлеу МҰҚАШ
Бас редактордың бірінші орынбасары –
Зейнолла АБАЖАН
Qazaquni.kz ақпарат агенттігінің
Бас редакторы –
Азамат ТАСҚАРАҰЛЫ
Жауапты хатшы –
Гүлмира САДЫҚ
БӨЛІМ РЕДАКТОРЛАРЫ:
Дастан ЕЛДЕС (орыс редакциясы)

Нұржан АСАН (көркемдеуші)

АЙМАҚТАҒЫ ТІЛШІЛЕР:
Нұр-Сұлтан тілшілер қосыны:
Азамат ТАСҚАРАҰЛЫ
(8-702-931-89-86)

Ақмола облысы:
Бақыт СМАҒҰЛ (8-701-626-77-66)

Арқалық қаласы:
Нұрсұлтан НҰРМАН
(8-702-688-84-87)

Алматы облысы:
Мәди ИСЛАМ (8-775-119-12-13)

Жезқазған қаласы:
Жанат АСАНҚАЛИ
(8-702-384-12-00, 8-707-261-20-98)

Қарағанды облысы:
Ахметқали ХАЛЕНОВ (8-701-450-30-18)

Қостанай облысы:
Төлен РАМАЗАНҰЛЫ (8-701-174-06-70)

Семей қаласы:
Рахат АЛТАЙ
(8-775-998-15-39)

Түркістан облысы:
Әбдіғаппар АЙДАР
(8-702-475-75-66, 8-771-390-73-75)
Асылхан ӘЛІ (8-701-626-88-32)

Түркістан қаласы:
Әтіргүл ТӘШІМ (8-702-489-47-23)

Тарату бөлімі:
Нұр-Сұлтанда:
Жасұлан ИСА
(8-776-120-19-72)

Шымкентте:
Мүтән ИСМАЙЫЛ
(8-701-692-1340),

Астанада «Алты Алаш»
дүңгіршіктерінде сатылады
(8-701-572-88-47)

Газет ҚР Мәдениет және ақпарат министрлігінде 19. 12. 2012 жылы тіркелген.
Күәлік №13976-Г (Алғашқы күәлік №1270-Г, 01. 08. 2000 жыл).

Автордың пікірі мен редакция көзқарасы сәйкес келе бермейтінін ескертеміз. Қолжазбалар өңделеді және қайтарылмайды.

Жарнама мәтініне жарнама беруші жауап береді.

Газетпен көшіріліп басылса, сілтеме жасалуы үшін.

Газетте «Қазақпараттың» материалдары пайдаланылды.

Газет «Қазақ үні» компьютер орталығында беттелді

АЙЛЫҚ ТАРАЛЫМЫ – 60 400

ЖАЗЫЛУ ИНДЕКСІ – 65380

Редакцияның мекен-жайы:
050006, Алматы қаласы, Қалқаман-3 ықшамауданы, С. Сейітов көшесі, 11 үй

Байланыс телефоны:
8 (727) 398-57-31

E-mail: qazaquni2000@gmail.com
www.qazaquni.kz

Кезекші редактор –
Зейнолла АБАЖАН

ТОО «Қазақ үні»
БИН 000540006784
ИИК KZ50856000000385541
АГФ АО «БанкЦентрКредит»
г. Алматы, БИК КСВКЗКХ, Кбе 17
Газет «Алматы-Болашақ» баспаханасында
басылды. Алматы қ., С. Мұқанов к., 223 б.
Көлемі: 6 баспа табақ

Ⓐ – материалдың жариялану ақысы төленген

ТҮРКІ ЖАСТАРЫНЫҢ БІРЛІГІН АРТТЫРУҒА БАҒЫТТАЛДЫ

түрік және қазақ халықтарының ортақ құндылықтарына ерекше мән беріле отырып, түрік халықтарының ортақ құндылықтарын мектеп оқулықтарында балаларға дәріптеу арқылы, пікірде, істе бір болатын білімді іскер түрік жастарын тәрбиелеп шығудың жолдары қарастырылды. Зерттеу құжаттарын талдау дизайның сапалы нұсқасын қолдану арқылы жүргізілді. Зерттеу барысында мәтіндердің берер құндылықтары, мақсаты анықталды. Бұл құндылықтар төрт негізгі айдар бойынша топтастырылған. Атап айтқанда, әмбебап, ұлттық, діни және ғылыми.

мүмкін емес. Елдер арасында құндылықтар туралы оқулықтар арқылы салыстырмалы зерттеу жүргізілмегендігі және олар өмір сүретін қоғамға жататын кейбір мотивтер ғана құндылық болып табылатындығы маңызды мәселе. Осыған байланысты зерттеу оқулықтар арқылы елдердің құндылықтарын салыстыруға мүмкіндік беру және әр елдің өзіндік құндылықтарына ие бола алатындығын бейнелеу тұрғысынан маңызды. Құндылықтар тәрбиесі: құндылықтарды тәрбиелеудің мәні

құндылықтарды оқыту болып табылады. Құндылықтар туралы білім ерік-жігерді оятып, жақсылықты насихаттауы тиіс.

Құндылықтар тәрбиесі алдымен баланың сезімталдығына әсер етуі керек. Себебі эмоция балалардың ойына бірінші келеді. Бала толқып тұрған кезде, оның ойын тазарту оңайырақ болады. Біз қарабырған оқулықтардағы мәтіндер көбінесе әңгімелер мен өлеңдерден тұрады. Түрік оқулығында жалпыадамзаттық құндылықтарға көбірек орын берілсе, қазақ кітаптарында барлық түрік халықтарына ортақ «Ахмет Яссауи», «Қорқыт Ата», «Науруз мерекесі» және «Түркістан» сияқты ұлттық құндылықтар алдыңғы қатарға шыққандығы қуантады.

Осы мақала барысында қазақ жастарының болашағына ерекше толқыныспен қарап, қолынан келгенше қазақ жастарының білімді, өнегелі болуына ерекше атсалысып жүрген ұстазым, ғылыми жетекшім Ясин Махмут Якарга қазақ халқының атынан және өз атымнан алғыс айта отырып ғылым жолында табыстар мен отбасына амандық-саулық тілеймін.

Құттықтаймыз!

Құтты болсын жемісті жетпісіңіз!

Асқар таудай атамыз, алып бәйтерегіміз Болат Бәсімов пен ақ жаулықты әжеміз Оралғайша Оспанованы жемісті жетпіс жасқа толған қуанышты күнімен шын жүректен құттықтаймыз. Ата-әжемізге зор

денсаулық, ұзақ ғұмыр тілейміз. Бүгінде ұлдарын ұяға, қыздарын қияға қондырып, Алланың берген сүйікті немерелеріне әже болып отырған ардақты жандардың аразында аман-есен жасай беруін тілейміз!

*Құт болсын, жемісті жетпіс жасыңыз,
Сексеннің де сеңгірігінен асыңыз.
Қуат алып, денсаулықтың нәрінен,
Жарқын жүзбен жүзге аяқ басыңыз!*

*Жаратқан ием жар болып, қорғай жүрсін,
Қай қиырда жүрсеңіз де қолдай жүрсін!
Ақ тілектер ақтарылған бұл күнде
Жақын жандар жақсы тілек жолдай берсін!*

Құттықтаушылар: немерелері.

ҚАЗАҚТЫҢ МҰҢЫ МЕН ШЫНДЫҚТЫҢ ЖЫРЫ – «ҚАЗАҚ ҮНІ» ГАЗЕТІНЕ ЖАЗЫЛЫҢЫЗДАР!

ЖАЗЫЛУ ИНДЕКСІ – 65380
«Қазпошта» арқылы жазылу бағасы:

1 ай	қала	429,24	3 ай	қала	1287,72	6 ай	қала	2575,44	12 ай	қала	5150,88
1 ай	ауыл/аудан	447,86	3 ай	ауыл/аудан	1343,58	6 ай	ауыл/аудан	2687,16	12 ай	ауыл/аудан	5374,32